

**ПАМ'ЯТІ МИКОЛИ ЛИСОГО
ТА ОЛЕКСІЯ БІЛИКА**

с.6

17 листопада 2022 року №46

**ПОДЯКУВАТИ ДАШІ
ПРИЇХАЛИ САМІ ВІЙСЬКОВІ**

с.8

KAZATIN.COM

У ПАРКУ РЕМОНТУЮТЬ ПІШОХІДНІ ДОРІЖКИ

► Часи, коли проходячи через міський сквер, відчували, що наші ноги вгрузали в багнюку, зовсім скоро відійдуть у небуття

► Нарешті в парку взялися облаштовувати алеї. Зруйноване покриття мінятимуть на новесеньку бруківку

с.2

ЧОМУ НЕ ТРИМАЄТЬСЯ АСФАЛЬТ?

► Останнім часом у місті провели ямкові ремонти доріг. Чи стали вони кращими? Так, але не всі. Після дзвінків на гарячу лінію ми побували на вулиці Героїв України, Василя Пирогова і Степана Бандери та запитали експерта, яким має бути ямковий ремонт?

с.5

«У СПИСКАХ Є, АЛЕ НЕ ОБМІНЮЮТЬ»

► Вже шостий місяць наш земляк, наш захисник Андрій Муравський знаходиться у російському полоні. Його мама Наталія вже оббила всі пороги військових частин та понаписувала листи у відповідні структури, в тому числі і до Президента. Та сина з полону не повертають

с.7

РЕКЛАМА

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 51,60	6 місяців – 309,60 грн
3 місяці – 154,80 грн	12 місяців – 619,20 грн

Передплатний індекс 91531

Оформити передплату ви зможете у будь-якому поштовому відділенні

У ПАРКУ НАРЕШТІ ПОЧАЛИ РЕМОНТ ПІШОХІДНИХ ДОРІЖКОК

Дочекалися ■ Часи, коли проходячи через міський сквер, відчували, що наші ноги вгрузали в багнюку, зовсім скоро відійдуть у небуття. Нарешті в парку взялися облаштовувати алеї. Зруйноване покриття мінятимуть на новесеньку бруківку

ОЛЕНА УДВУД

Парк у Козятині настільки крихітний, що гості, які приїжджають до нашого міста, дивуються, як така маленька територія взагалі може називатися парком. Та попри це довести його до ладу не можуть вже багато років. Чи змінилося щось у міському сквері за останні двадцять років, окрім того, що його перейменували і розбили бюст Пушкіна — запитаєте ви. Однозначно так. Там оновили один із дитячих майданчиків зі штучним покриттям. Буквально минулого року там облаштували спортивний майданчик в рамках всеукраїнської програми «Активні парки». І все було б нічого, якби ще й вирішили одну з головних проблем нашого скверу — розбиті доріжки. Коли восени йде дощ чи тане сніг навесні, через міський сквер краще не ходити, бо ноги потонуть у багнюці. Територія біля клітки перетворюється у суцільне непролазне болото. Усе через те, що покриття більшості доріжок в нашому сквері практично відсутнє, а там, де асфальт ще трохи залишився, великі вирви, в яких збираються калюжі.

Робити алеї в парку почали ще за головування покійного Михайла Висоцького. Саме він у 2007–2008 роках взявся за реконструкцію міського скверу.

Тоді в парку і забрали радянський недіючий фонтан, і поставили нові гойдалки, і взялися викладати доріжки бруківкою. Облаштувати почали, але до логічного завершення справа не дійшла. Зробили лише дві центральні алеї, які йдуть до пам'ятника Пушкіну, від якого до нашого

За даними електронної системи державних закупівель Prozorro, загалом ремонт алеї коштуватиме місту 260,3 тисячі гривень

часу залишився один лиш постамент, який вже став розсипатися, і територію навколо самого монумента. На цьому все, решту пішохідних доріжок до цього часу не зачіпали.

Нарешті крига скресла — у неділю, 6 листопада, у парку висипали гору піску та щебеню. Стало зрозуміло, що будуть проводити ремонтні роботи. Виявилось, що ремонтуватимуть саме алеї.

«У рамках виконання програми розвитку дорожнього руху та його безпеки на території Козятинської територіальної громади на 2022–2024 роки комунальним підприємством «Чисте місто» виконуються роботи з відновлення пішохідних доріжок

За тиждень облаштували одну алею. Але не до кінця

міського скверу. Заплановано замінити бордюри, основу та покриття трьох доріжок загальною площею 350 квадратних метрів. Замість старого та зруйнованого асфальтобетонного покриття буде влаштовано нове покриття із тротуарної плитки», — написали на сторінці Козятинської міської ТГ у Фейсбук.

За даними електронної системи державних закупівель Prozorro, загалом ремонт алеї коштуватиме нашому бюджету 260,3 тисячі гривень. Тротуарну плитку трьох кольорів (сіру, жовту і чорну) придбали за 92,4 тисячі, самі роботи коштують 126,3 тисячі. Їх замовили козятинській фірмі «Брік».

Сподіваємося, алеї встигнуть зробити до того часу, поки не почнеться зима. Бо за тиждень бруківкою облаштували поки що тільки одну доріжку, та й ту

Територію, де проводитимуть ремонт, обгородили стрічкою. Мають порихтувати три доріжки

не до кінця, а поремонтувати їх мають три, як писали в дописі міської ради. Якою буде якість цього ремонту і чи протримається бруківка довго — побачимо зго-

дом. Головне, щоб не було так, як з капітальним ремонтом вулиці Куликівського, коли асфальт почав сипатися фактично відразу після того, як його поклали.

У Махнівській громаді хочуть перейменувати ряд вулиць, пов'язаних з країною-агресором

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У зв'язку з повномасштабним вторгненням російської федерації в Україну постало питання щодо перейменування вулиць, пов'язаних з країною-агресором. Виконавчий комітет Махнівської сільської ради інформує про початок проведення громадського обговорення щодо перейменування вулиць у селах Махнівської територіальної громади з метою залучення представників громадськості до розгляду пропозицій та запрошує усіх бажаючих долучитись до обговорення зазначеного питання.

Робоча група з питань дерусифікації назв вулиць у селах Махнівської територіальної громади, створена на виконання розпорядження сільського голови від 14.11.2022 № 100, визначила перелік вулиць, які підлягають перейменуванню, серед яких:

Махнівка: вулиця Пушкіна, вулиця та провулок 1 Травня.

Медведівка: вулиця Першотравнева

Марківці: вулиці 1 Травня, 9 Травня, Колгоспна

Перемога: вулиця Гагаріна

Куманівка: вулиці Горького, Гагаріна, Пушкіна

Туча: вулиці Горького, Лізи Чайкіної

Тернівка: вулиці Николаєва, Крохмальової, Нестеренка, Албарова, Гагаріна, Ватутіна, Серьогіна

Юрівка: вулиця 8 Березня

Вовчинець: вулиці Радгоспна, Гагаріна, Матросова, Ломоносова

Безіменне: вулиці Гагаріна, Мічуріна

Молотківці: вулиця Першотравнева

Молодіжне: вулиця Першотравнева

«Зауваження та пропозиції (з відповідним обґрунтуванням)

подаються у письмовій формі або надсилаються електронною поштою із зазначенням найменування (юр. особи), прізвища, імені, по батькові (фіз. особи) та адреси протягом 1 місяця, тобто до 15 грудня включно, на поштову адресу: 22133, вул. Нікольського, буд. 15, с. Махнівка, Хмельницький район Вінницька область, або на електронну пошту — mahnivka.sg@ukr.net. Анонімні пропозиції (зауваження) не реєструються і не розглядаються», — повідомляють на офіційній сторінці Махнівської територіальної громади у фейсбучі.

Консультації з питання, що винесено на громадське обговорення можна отримати в Махнівській сільській раді за адресою: 22133, вул. Нікольського, буд. 15, с. Махнівка Хмельницький район Вінницька область; телефони: (04342) 32068, 0989870702, 0968074707.

ТРИВОГУ НЕ ОГОЛОШУВАЛИ, А СИРЕНА ГУДІЛА

Ситуація ■ У п'ятницю, 11 листопада, у центрі міста козятинчани почули сирену. Втім додаток інформував, що повітряної тривоги у Вінницькій області на той момент не було. Не оголошували тривогу і на офіційних телеграм-каналах. Чому увімкнулася сирена?

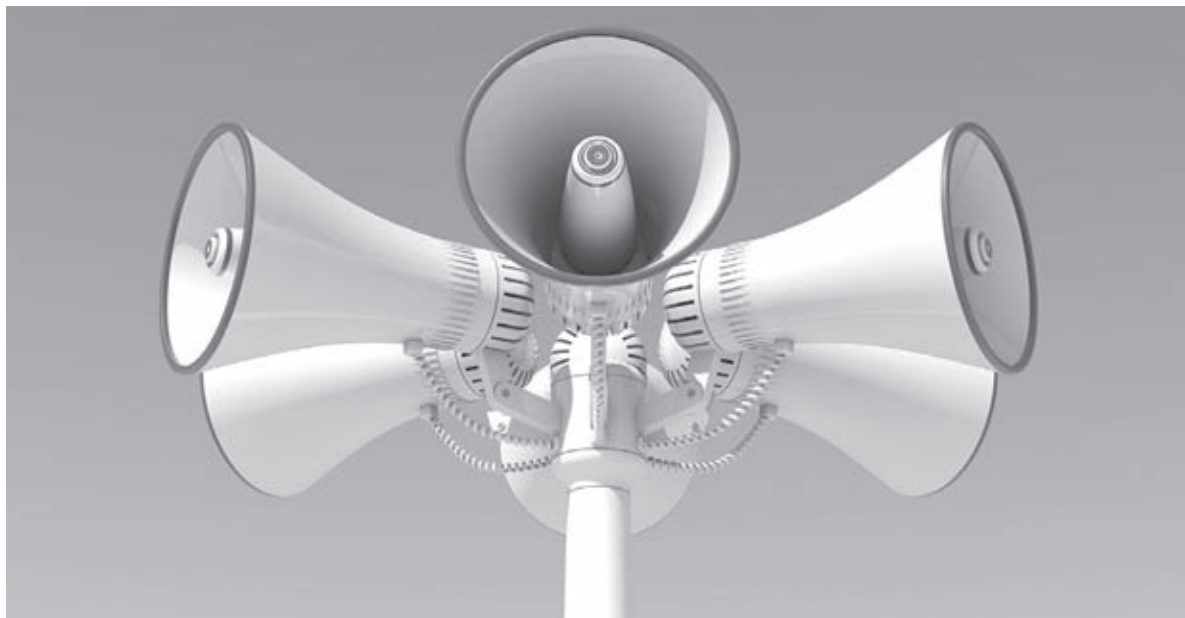
ОЛЕНА УДВУД

Звук сирени мешканці міста почули у п'ятницю, 11 листопада, близько 12.12. А за нею голосове повідомлення «Увага, повітряна тривога! Пройдіть в укриття», яке повторилося декілька разів. Одразу після цього знову почувся короткий звук сирени, який вмикають під час відбою, і повідомлення «Відбій повітряної тривоги». Що це було — збій у системі, тестування чи випадково увімкнули сигнал тривоги? Аби це з'ясувати, ми звернулися до Георгія Липовецького, начальника відділу з питань цивільного захисту, оборонно-мобілізаційної роботи та взаємодії із правоохоронними органами. Виявилось, що сигнал тривоги увімкнули помилково.

— Сирена вмикається не автоматично, а вручну, — пояснює Георгій Липовецький. — Помил-

ково увімкнули сирену і одразу дали відбій.

Повідомлення, яке почули козятинчани того дня, лунало з IP-системи сповіщень, яку встановили у центрі міста. У липні цього року ми вже розповідали, що в Козятинській громаді вирішили міняти систему оповіщення, оскільки існуюча система застаріла. Її встановили ще у 50–60 роках минулого століття і час від часу вона виходить з ладу. Вже доводилося ремонтувати сирени як у центрі міста, так і на ПРБ. Тому в громаді вирішили перейти на сучасну IP-систему. Нею можна керувати на відстані за допомогою мережі Інтернет. Сама система складається із гучномовця і блоку, які встановлюють на стовпах, високих будівлях, вежах та інших об'єктах. Чим вище розташований гучномовець, тим більшою буде даль-

У Козятинській громаді обладнали вже чотири точки із сучасними IP-системами. Одна з них — у центрі міста, саме її чули у п'ятницю, коли сигнал про тривогу запустили помилково. Фото ілюстративне

ність звуку. Працює вона так: під час оголошення повітряної тривоги відповідальна особа, яка має доступ до системи, запускає її. Із гучномовця лунає довгий звук сирени, а також голосове повідомлення «Увага, повітряна тривога. Пройдіть в найближче укриття, зберігайте спокій», яке повторюється декілька разів. Коли оголошують відбій, систему вмикають повторно і з гучномов-

ця окрім короткого звуку сирени чути голосове повідомлення про відбій тривоги.

Першу таку систему встановили у Козятині в мікрорайоні ПРБ ще влітку. Тепер точок із IP-системами сповіщення у громаді вже чотири: у Махаринцях, оскільки це одне із найбільших сіл, в селі Козятині в районі пожежної частини, і, відповідно, у центрі міста.

— У нас в планах встановити ще вісім систем, але все залежить від фінансування, — додає Георгій Липовецький. — Хочемо, щоб така система була по всій громаді, хоча б по великих селах, де старостинські округи. Тому що за допомогою неї ми можемо не тільки сирену вмикати, а й давати важливі повідомлення, наприклад, попередження про несприятливі погодні умови.

Щоб було тепло та комфортно: правильний теплий одяг

МАРІЯ ЛЕХОВА

Ця зима буде не така, як попередні. Через постійні ракетні обстріли росіян страждає енергетична інфраструктура України. Підготуватися до складного опалювального сезону варто завчасно.

На сайті Головного управління Держпродспоживслужби у Вінницькій області розповіли, як одягнутися тепло, комфортно та без зайвого нашарування. Зазначають, що головний наш ресурс — тепло власного тіла.

ТЕРМОБІЛИЗНА

Термобілизна — це натільний одяг, що має структуру, яка дозволяє забезпечити відведення від тіла вологи та збільшує його теплоізоляційні властивості.

Зовні вона нагадує звичайну спідню білизну, це можуть бути кальсони, лосини та футболки з довгим або коротким рукавом.

Залежно від призначення, термобілизну виготовляють із різних матеріалів:

- синтетики,
- натуральних тканин,
- змішаного матеріалу.

Для повсякденного використання краще вибирати ту, яка виготовляється з вовни, бажано овець-мериносів, вона більш м'яка, не подразнює шкіру та не вбирає запахи.

Важливо: для того, аби оцінити усі переваги термобілизни, необхідно підібрати правильний розмір. Виріб має повністю облягати тіло (інакше механізм дії порушується), але не сковувати рухів.

ФЛІС

Спеціалісти також рекомендують звернути увагу на фліс. Такий одяг чудово зберігає тепло.

Фліс — тканина із синтетичних волокон, теплоізоляційні властивості якої аналогічні до вовни, але, разом з тим, не така вибаглива у догляді.

Фліс надійно утримує тепло,

чудово виводить вологу, дає змогу тілу дихати завдяки комірчастій структурі, не поглинає сторонні запахи, не містить алергенів та має антибактеріальні властивості, не потребує особливого догляду.

Для домашнього використання вибирайте одяг з мікрофлісу (щільність якого до 100 г/кв. м) або полару (щільність до 200 г/кв. м), який частіше використовують для підкладки у світшоті, толстовки тощо.

Флісовий одяг має прилягати до тіла, але в жодному разі не тиснути.

Для переселенців — гарячі обіди

БФ "КАРІТАС БЕРДИЧІВ УГКЦ"
ВИДАЧА ГАРЯЧИХ ОБІДІВ
В М.КОЗЯТИН

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У Козятині будуть видавати гарячі обіди від благодійного фонду «Карітас Бердичів УГКЦ».

Як повідомляють на сторінці «Добрий Козятин» у фейсбуці, видача обідів проводитиметься у середу та п'ятницю, о 13.00 за адресою: місто Козятин, вул. Винниченка, 5. Координатор — отець Антон Борис.

Отримати обіди можуть внутрішньо переміщені особи за наявністю відповідних до-

кументів.

«Для отримання необхідна наявність таких документів для одного члена сім'ї: паспорт, довідки ВПО та ідентифікаційний код. При наявності дітей до 2-х років — свідоцтво про народження, при наявності осіб з особливими потребами чи важкохворих — довідка МСЕК. Наявність документів виключно в оригіналі. Для інших членів сім'ї тільки ідентифікаційний код (копія чи оригінал)», — йдеться у повідомленні.

СОБАКА ВКУСИВ ТАК, ЩО ЖІНКА З ВЕЛОСИПЕДА ВПАЛА НА ДОРОГУ

Ситуація ■ До редакції газети «RIA-Козятин» звернулася Ірина. На жінку напав пес, коли вона ввечері їхала на велосипеді. Чотирилапий вкусив козятинчанку за ногу, через що жінка впала на проїжджу частину. «А якби їхала машина!» — каже Ірина. І сталося це у самісінькому центрі міста

ОЛЕНА УДВУД

Безпритульні тварини — одна з одвічних проблем Козятини, як і якість питної води. Скільки разів ми порушували цю тему на шпальтах нашого видання, та час іде, а ситуація не покращується. Бродячих собак стає дедалі більше і не всі вони привітні до людей. От і черговий прикрий випадок днями трапився із козятинчанкою Іриною — навпроти міської ради на жінку напав пес.

— О 19.25 я їхала на ніч на роботу на велосипеді, — розповідає наша читачка. — Із правого боку на мене напав собака, такий по коліно, чорно-білий. Я його ногою відштовхнула. Він перебіг на лівий бік і добряче мене за литку вкусив. Добре, що я була в чоботях і в джинсах. Як він мене вкусив, я так і впала на лівий бік. У мене в пакеті були продукти. Я все побила, мисиво. Люди зглядаються, кажуть, жіночко, ви все побили. Але це таке. Я багатодітна мати, впала на дорогу. А якби їхала машина! Мати б не приїхала додому.

Ірина каже, бродячий пес напав зненацька. Він навіть не гавкав. Завдяки тому, що нога була у шкіряному чоботі, шкіру він не прокусив. Втім, коли жінка впала з велосипеда, вона так

сильно забилася, що весь лікоть був у крові.

Наступного дня після того, як це сталося, Ірина пішла до поліції. За словами нашої читачки, у відділку лише розвели руками. Мовляв, скільки вже було подібних звернень, але зарадити нічим не можуть. Із поліції жінка попрямувала до міської ради.

— Там на першому поверсі — номер телефону, — продовжує Ірина. — Я подзвонила, пояснила ситуацію. Я так розумію,

«Я багатодітна мати. Я впала на проїжджу частину. А якби їхала машина! Мама б не повернулася додому», — каже Ірина

що говорила із секретарем, яка в приймальні. Вона мені сказала: «Що я вам можу зробити? Міський голова буде о такій то годині, але вона нічого не може зробити, тому що немає притулку для собак». От і все. Мене не пропустили всередину. Я це все розказала по телефону і все. І кусайте далі. В мерії сказали — їдьте в ЖКГ. Туди я не поїхала, тому що розумію, що ніхто нічого не зробить. Ніхто ж цих собак

ФОТО ІЛІСТРАТИВНЕ

Перед тим, як напасти, пес навіть не гавкав. Він просто перебіг на інший бік і цапнув Ірину за ногу

нікуди не подіне. Але хочеться кудись вже звернутися. Це ж не я одна. Є ж такі випадки, що і дітей кусають, розривають. Ці собаки, вони ж люті. Пишіть щось, я вас благаю. І люди підпишуться. Бо скільки розказують, що їх також покусали. Треба щось у Козятині з цим робити. Я розумію, що війна, але це вже ж не нормально. Якщо людина йде чи їде і тебе хапають за ноги ці собаки люті, скажені пси.

Це вперше на Ірину напав безпритульний собака, раніше подібного із нею не траплялося. Та нещодавно і на двох її діток разом із чоловіком ледве не напали пси, коли вони верталися додому. Вискочила ціла зграя чотирилапих. На щастя, все минулося, але діти дуже перелякалися.

Це вже вчетверте за останні пів року ми пишемо про те, що на козятинчан нападають собаки. Безпритульних чотирилапих повно у різних куточках міста — і в парку, де бігають маленькі діти, ціла зграя живе і біля тунелю, є вони і біля АТБ, і біля «ПанЕконом».

— Ми живемо в селі Козятині, — каже Ірина. — Вчора

їду — біля магазину сім собак. Чоловік каже, один переді мною на велосипеді проїхав і на нього напали. Сім собак! Навіщо ж їх підгодовують?! І всі з кліпсами, що найцікавіше. Я не те, щоб противниця тварин. У дитинстві мене покусала німецька вівчарка, у мене на нозі три вирвані рани. Через це, може, я і боюся собак і так само мої діти бояться. Біля АТБ ідеш з роботи велосипедом, то собаки весь час кидаються. А зайти в магазин неможливо. Діти бояться цих собак. І в «Гроші» теж таке саме. Біля «Гроша» лежать ці кабани, а діти бояться зайти. Кажу охороні — дивіться, лежать там ці кабани, охорона навіть не реагує. Я навіть не знаю, що робити. Треба притулок. Нехай міський голова робить притулок для собак. Такий, напевно, вихід треба робити. Треба десь афішувати це. Нехай люди скаржаться.

Щоб зменшити у громаді кількість безпритульних тварин, їх стерилізують. Та, як бачимо, це не вирішує проблему на сто відсотків. Причина у тому, що на вулицях регуляр-

но з'являються все нові і нові чотирилапі. Викидають не лише кошенят і цуценят, а й дорослих котів та собак. І така ситуація не лише у нашому місті, а й в інших містах України. До прикладу, у Вінниці станом на 2020 рік налічувалося 1330 безпритульних тварин. Такі дані наводить міжнародна онлайн-платформа для відповідальних власників тварин Animal ID.

Можливо, аби вирішити цю проблему, нам варто переймати досвід інших країн. На вулицях Німеччини фактично немає безпритульних котів і собак. Причин декілька. Перш за все — це інші закони. За жорстоке поводження з тваринами і залишення їх на вулиці передбачені штрафи. А чотирилапі, які загубилися, втекли чи волею долі опинилися на вулиці, довго там не залишаються — їх виловлюють і поміщають до притулків, де вони живуть до того часу, поки не знайдуться нові господарі. Забирати тварину з притулку — поширена практика, тому що це значно дешевше, ніж купувати собаку у розпліднику, де вона коштуватиме тисячі євро.

Виписали штраф

Нещодавно у Козятині стався ще один інцидент із нападом собаки, втім цього разу не безпритульної, а тієї, яка має власника. Чоловік вигулював свого стаффордширського тер'єра без намордника. Чотирилапий напав на іншу тварину. На власника собаки виписали адміністративний протокол. Днями

на засіданні адмінкомісії при Козятинській міській раді вирішили накласти на власника стаффордширського тер'єра штраф, оскільки він порушив 154 статтю Кодексу України про адміністративні правопорушення. Тепер чоловік має сплатити 170 гривень — саме такий розмір штрафу.

Гість виявився злодієм. У жителя Козятини з оселі поцупили телефон

МАРІЯ ЛЕХОВА

Мешканець Козятини виявив відсутність свого телефону. Крадія далеко шукати не довелося — це його товариш, який напередодні заходив до потерпілого в гості.

Злочин стався ввечері 9 листопада. До поліції 45-річний потерпілий звернувся наступного дня, 10 листопада. Про це інформує поліція Вінницької області.

Під підозру поліцейських потрапив 34-річний місцевий мешканець, який напередодні гостював у потерпілого.

«Скориставшись відсутністю у кімнаті власника помешкання, зловмисник забрав його мобільний телефон та через деякий час пішов додому, — зазначають у повідомленні поліції. — У скоєному чоловік зізнався. Речовий доказ у нього вилучено за місцем проживання».

До речі, того ж дня, схожий випадок

стався в Уланівській громаді Хмельницького району. У 34-річної місцевої жительки з альтанки на власному подвір'ї теж поцупили телефон. Крадієм виявився 40-річний мешканець м. Хмельник.

За обома фактами крадіжок правоохоронці відкрили кримінальні провадження. Зловмисникам загрожує до восьми років позбавлення волі. Наразі слідством вирішуються питання щодо повідомлення чоловікам про підозру.

ЯМКОВИЙ РЕМОНТ ДОРІГ. ЧОМУ НЕ ТРИМАЄТЬСЯ АСФАЛЬТ?

Проблема ■ Останнім часом в центрі міста і на його околицях були проведені ямкові ремонти доріг. Чи стали наші дороги після ремонту кращими? Так, стали, але як підказують люди, не всі. Після дзвінків на гарячу лінію ми побували на вулиці Героїв України, Василя Пирогова та Степана Бандери, а після цього запитали експерта, яким має бути ямковий ремонт?

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Пані Надія з вулиці Героїв України (колишня 8-а Гвардійська) каже, що перш ніж зателефонувати до редакції, дві години читала в інтернеті про ремонти доріг. Якщо з технологіями ремонту і сумішами вона не зовсім розібралася, то з ямковим ремонтом все зрозуміліше.

— Пишуть, що «ямковий ремонт — це метод вирівнювання дороги за допомогою закладання ям вибоїн і тріщин за допомогою асфальтобетонних сумішей», — цитує пані Надія. — А вони що поробили? В одних місцях у вирізані фрезою квадрати асфальту не досипали, а в інших — насипали за межі квадрату. Каток зробив свою справу і де асфальту недосипали — там утворилася ямка, а де асфальт насипали на дорогу — утворився горб. Я через день їжджу маршрутною до брата і не відчуваю, що дорога на нашій вулиці чимось стала кращою, — сказала пані Надія.

Серед незадоволених ямковим ремонтом вулиці Героїв України були також водії власного автотранспорту Артем, Валентин, Вадим та Назарій.

— На ямковий ремонт серед водіїв є безліч скарг, тільки причина не в поганій технології, а в тих, хто його виконує, — висловив свою думку пан Валентин. — Якість ямкового ремонту залежить від дотримання технологічного процесу ремонту дороги, а недбале ставлення до своєї роботи якраз і є основною причиною руйнування доріг.

В поле зору громади потрапив і неякісний ремонт дороги на вулиці Василя Пирогова (колишня Першого Травня).

— Я їхала автобусом 2-го маршруту. Між магазинами «Господарочка» та «Візитом» автобусом перехилило в обидві сторони. Обуренню пасажирів таким ремонтом дороги не було меж. Дехто вголос згадував недобрим словом чийсь маму. Потім дорога на вулиці Пирогова стала кращою і пасажирів заспокоїлись, — розповідає пані Анастасія. — Невже не можна зробити якісний ремонт дороги чи влада міста вважає, що війна все спішить? — запитує козятинчанка.

На гарячу лінію щотижневика «RIA-Козятин» також звернувся водій Антон. Він повідомив, що їхав вулицею Степана Бандери (колишня Матросова) та вскочив у яму на латці недавнього ямкового ремонту.

— Мій бус майже новий, пере-

вірку ходової витримав, але ж їздять нашими дорогами і старенькі транспортні засоби, — обурювався водій. — Як так? Після ямкового ремонту тільки другий тиждень і вже маємо ями.

Щоб розібратися, яким має бути ямковий ремонт дороги, ми звернулися до заслуженого будівельника України Олега Каменного.

— Вирізана карта повинна повністю перекривати ями і вибоїни не менше ніж на 15 см в будь-яку сторону, — каже заслужений будівельник України. — Якщо кілька маленьких ям розташовані поруч одна від одної, то є сенс об'єднати їх в одну карту.

Природно, що дорога не руйнується вся і відразу. Спочатку на дорозі утворюються тріщини, а потім ями. Найпоширеніший ремонт дороги — це ямковий ремонт.

— У нас ніколи не буде якісного ремонту доріг, поки у нас не буде контролю цього процесу, — каже фахівець

Якщо його виконати якісно і вчасно, то дорога прослужить не менше 5-ти років. Якщо порушити обидві умови, то навіть слідів від ямкового ремонту не стане через рік, а то й менше. Ямковий ремонт дороги — найпростіший і найдешевший. Але і його треба робити з дотриманням всіх технологій.

— З чого починається руйнація асфальту?

— Руйнація асфальту починається з розриву в'язучої речовини бітуму, яка в застиглому вигляді є основою асфальту. Від такого процесу з'являються тріщини. Вони з'являються внаслідок надмірних навантажень на дорогу, або зміщення основи щебеневої подушки. Що стосується вулиці Матросова, яку перейменували на Степана Бандери, то там було надмірне навантаження на дорогу багатотонними фурами, коли був закритий міст на Білоцерківській трасі. Та дорога майже вся в тріщинах. В тріщини потрапляє вода, яка в літній період є руйнівною для в'язучої основи асфальту бітуму, а в зимовий період вода в тріщинах замерзає і розриває поверхневий шар дороги на окремі уламки. На уламки найжджають колесами автівки, вони розлітаються і тим самим утворюють яму на дорозі.

— А які порушення можуть мати

На думку дорожників, автобусна зупинка — це не дорога

місце в процесі робіт ямкового ремонту?

— Їх може бути багато. З основних — це недотримання температурного режиму під час ремонтних робіт. Не можна починати роботи, коли температура повітря нижче 10 градусів за Цельсієм, коли падає дощ, коли температура самого асфальту менше ніж 130 градусів. Слід зазначити, що на ремонт наших доріг йде привозний асфальт. Поки його довезуть до місця призначення при такій температурі повітря, як зараз, він вже стає холоднішим від норми, а значить непридатним навіть за якісного матеріалу виробника.

— Поясніть, якою має бути технологія ямкового ремонту?

— Перше — це якісна підготовка самих ям. Фреза повинна заглибитись не менше ніж на 8 см. Асфальт повинен закладатись на суху щебневу подушку, политу гарячим бітумом. Друге — неприпустимий низькосортний бітум, він погано переносить і спеку, і мороз. Якісний асфальт може бути в сполучі гранвідсіву з бітумом, чи з дрібним щебнем. Головне, щоб було забезпечення потрібного ущільнення засипної суміші, щоб в асфальті не було щілин і щоб туди не потрапила вода. Не слід забувати, що асфальт часто виготовляють зі старого асфальту при нарізанні фрезою карт. Ті частини крупніші від гранвідсіву, а бітуму дають в такій пропорції, як у сполучі з гранвідсівом. Щоб ви зрозуміли, я вам покажу на прикладі, — каже фахівець і дістає з шафи пакет зі щебнем, пролитий бітумом. — Цей дорожній матеріал розсипався в день, коли його висипали на дорогу. У нього не було зв'язуючої речовини, тому й не відбулося ущільнення асфальту на дорозі.

Третє — у нас ніколи не буде якісного ремонту, поки у нас не буде контролю цього процесу. Зазвичай недобросовісні робітники ремонтують тільки верхній шар пошкоджених ділянок. Хоча насправді технологія ямкового ремонту передбачає, як я вже казав, відновлення та підсилення щебеневої подушки.

Цей дорожній матеріал розсипався в день, коли його висипали на дорогу. У нього зовсім не було зв'язуючої речовини

Вулиця Степана Бандери. І ніби зробили тут ремонт, але все одно можна вскочити в яму

На узбіччі дороги, в калюжі, автомобілістів може чекати «сюрприз». Не всі латки заасфальтовані

«НЕ ЙДИ НА ЗАВДАННЯ, ТЕБЕ НІХТО НЕ ПРИМУШУЄ», АЛЕ ВІН ПІШОВ

Пам'ятаємо ■ Миколі Лисому назавжди залишиться 37. Односельці його пам'ятають як працюючого, доброго чоловіка, який нікому не відмовляв у допомозі. В останню путь Героя проводжали усім селом 30 жовтня. Про сина, його мрії та про останнє завдання розповіла його мама

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Сержант ЗСУ Микола Лисий народився 14 грудня 1984 року в селі Пиковець. У 2001 році здобув середню освіту у місцевій школі. Після завершення шкільної освіти вступив до Вінницького медичного коледжу. Але покинув навчання, батькам сказав, що «то не його» і пішов навчатися на водія. Після служби в армії працював у структурі охорони, а пізніше — в будівельних компаніях. У 2013 його супутницею в житті стала дівчина Тетяна. Від їхнього шлюбу народився син Дмитро. Коли син підріс, у 2019 році пиковчанин підписав контракт. Загинув 7 вересня 2022 року.

Микола Лисий користувався повагою серед односельців і друзів. Вони розповідають, що він був авторитетом у школі, «жив якось наче за писанням Біблії, допомагав кожному».

У нього було багато планів, казав: «Планів у мене море,

але спочатку треба розібратися з ворогом». Щоб дізнатися, що планував Герой, ми вирішили поїхати до батьків загиблого воїна у Пиковець.

— Коля, щоб нас з батьком не нервувати, ніколи нам не розповідав, де він, — розповідає мама Миколи пані Любов. — На пряме запитання, сину, де ти? Відповідав: мамо, де ж я можу бути, в Україні. Ми новин з фронту більше дізнавалися від його друзів, ніж від нього.

— Коли ваш син підписав контракт?

— Перший раз він підписав контракт 19 січня 2019 року. Після навчання на полігоні був направлений у в/ч А-2227. Брав участь у стримуванні російської агресії під населеними пунктами Первомайське, Маріуполь, Курахово. Після закінчення контракту приїхав додому, привіз собаку на кличку Бетон і знов підписав контракт. Після підписання контракту з 19 грудня 2020 року служив у в/ч А-0666 28-ї окре-

мої, механізованої бригади ім. Лицарів зимового походу. Боролив населені пункти Мар'їнку і Курахово. Це нам відомо з документів, які нам видали після того, як Коля на Херсонщині загинув.

— А як загинув Микола?

— П'ятого вересня він нам останній раз телефонував. Шостого числа з ним зв'язок обірвався. Потім стало відомо, що потрібно було йти в сіру зону на важливе завдання. Йти мали 11 добровольців. Їх три дні поливати «градами». До нас недавно додзвонилася лікар військової частини. Вона говорила йому:

«Син «золотим» був для нас і добрим для людей. Зараз нам повідомляють такі факти, про які раніше ми не знали»

«Сину, чому ти йдеш на завдання, це ж добровільно. У тебе росте син, подумай за нього». Він їй сказав, що у сина є ще добра мама, а він воює, щоб син і його мама і мами синів мали спокій. Сказав, що подумав, та пішов на завдання.

Два дні група виконувала завдання і разом з ними був їхній комбат. Від «градів» група вбереглася, а після авіанальоту наш Коля і ще один воїн-доброволець загинули. Ми з чоловіком знали, що 7 вересня наш син загинув в сірій зоні і через постійні обстріли його не можна було звідти

Микола Лисий користувався повагою серед односельців. Поважали його як командира і підлеглі

забрати. Потрібно було створювати ще одну групу, щоб звідти дістати. Таку групу було створено та її обстріляли і вони повернулися на свої позиції. За другої спроби побратими сина дісталися до його тимчасової могили і перенесли на підконтрольну Україні територію. З 28-го жовтня наш син зі списків зниклих безвісти потрапив у список загиблих за Україну.

До нас 12 листопада приїде Ваня, той самий Ванічка, який діставав нашого сина з невідконтрольної території.

— Друзі Колі казали, що у нього було багато планів...

— Він хотів одружитися офіційно, адже перебував з дружиною в цивільному шлюбі. Ще хотів забезпечити нас із батьком сільськогосподарською технікою, щоб ми фізично менше працювали. В нашому селі дуже горбиста місцевість, син купив нам

машину, щоб ми менше трудили ноги. Син «золотим» був для нас і добрим для людей. Зараз нам повідомляють такі факти, про які раніше ми не знали. Побачить, що жінка в літах дрова рубає, підходить до неї і каже: «Давайте я вам дров нарубаю». Бере у бабусі Наді сокиру і рубає їй дрова. І так по всьому селі. Кого побачить за непосильною працею, пропонував свої послуги. Безкоштовно, звичайно. Багато планів у нього було і всі вони були пов'язані з селом

— А чому ваш син собаку назвав Бетоном?

— Бетон, це пост Колі і він дав собаці кличку таку ж. Собака хороша, розумний і прив'язаний до господаря, тільки поки він зважав до нас, то чоловікові доводилося одягати форму хаки.

Побачивши сльози на очах матері Героя, ми більше запитань їй не ставили.

«Такого доброго командира у нас більше не буде»

У понеділок, 13 листопада, мама Миколи розповіла, як пройшла зустріч з Іваном.

— Ваня приїздив і вже поїхав. Він розповів, чому не забрали Колю, коли поверталися на свої позиції. В групі, крім вбитих,

були ще поранені воїни. Колині побратими несли їх на собі. Після того, як група з втратами добралася до своїх, Ваня казав хлопцям: «Давайте підемо за нашим командиром, може він живий, тільки в комі чи знепритомнів.

На війні все буває, у нас більше не буде такого доброго командира». Але бійці були впевнені, що Коля загинув. Ще Ваня казав, що Колю командування має нагородити орденом за мужність. Посмертно.

У Самгородоцькій громаді провели в останню путь нашого земляка, патріота та Героя — Олексія Білика

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У вівторок, 15 листопада 2022 року, в Самгородоцькій громаді провели в останню путь Героя Олексія Білика. Віддати шану мужньому захиснику України прийшли близькі, друзі, знайомі, бойові побратими та вдячні земляки

«Кожна війна має своїх Героїв! Багатьом із них, на жаль, не судилося повернутися живим. Безжальна війна забирає найкращих. 15 листопада в Самгородоцькій громаді провели в останню путь нашого земляка патріота та Героя — Олексія Білика», — йдеться у дописі на сторінці Самгородок Наш.

Олексій народився 29 березня 1990 року в селі Йосипівка, де проживав, навчався та успішно закінчив школу. Після закінчен-

ня строкової служби у Хмельницькому, переїхав до столиці, де одружився та ростив маленьку донечку.

Підписавши контракт у 2016 році, пішов служити до Національної гвардії України, до 3018 частини — бригади швидкого реагування у Києві, звідки згодом вирушив на перше бойове завдання на Схід.

Після повномасштабного вторгнення знову став на захист цілісності та суверенітету рідної Батьківщини. Олексій брав участь в обороні Рубіжного, Лисичанська, Северодонецька та звільненні Лиману.

Під час чергового завдання 8 листопада в районі Курдюмівки Бахмутського району Донецької області, внаслідок дій ворога отримав поранення, несумісне із життям.

Віддати шану мужньому захиснику України прийшли близькі, друзі, знайомі, бойові побратими та вдячні земляки. В останню путь Героя провели, встеливши квітами дорогу від будинку, де проживали батьки, до храму Святих апостолів Петра та Павла, де відбулось заупокійне богослужіння за українським воїном, та прощання із загиблим, до місця вічного спокою. Поховали мужнього воїна на місцевому кладовищі.

«Нехай добрий, світлий спомин про захисника назавжди залишиться у пам'яті рідних, колег, друзів та усіх, хто знав його, любив і шанував. — йдеться у повідомленні. — Сумуємо разом з вами, підтримуємо в годину скорботи. Нехай душа загиблого знайде вічний спокій, а Господь прийме, де праведні спочивають!

Вічна пам'ять Герою! Слава Україні!»

Білик Олексій Миколайович нагороджений орденом «За мужність» III ступеня та

відзнакою Міністерства внутрішніх справ України «Вогнепальна зброя». У Героя залишилась дружина Катерина та донька Анастасія.

МАМА ПОЛОНЕНОГО: «В СПИСКАХ АНДРІЙ Є, АЛЕ НЕ ОБМІНЮЮТЬ»

Чекають вдома ■ Вже шостий місяць наш земляк, наш захисник козятинчанин Андрій Муравський знаходиться у російському полоні. Його мама Наталія вже оббила всі пороги військових частин та понаписувала листи у відповідні структури, в тому числі і до Президента. Та сина з полону не повертають. Остання звісточка від нього була ще на початку вересня. Але надії на повернення сина не втрачає, в допомогу включилися його побратими, депутати та волонтери

ІРИНА ШЕВЧУК

Днями військовий Віталій Паламарчук записав відеозвернення, з проханням допомогти визволити з полону його побратима, козятинчанина Андрія Муравського і розповсюдити його у соціальних мережах. Адже будь-яка інформація, максимальний репост дає надію на те, що Андрій повернеться додому. Тут головне — не мовчати. — Мова піде про біль. Біль звати Андрій. Йому 24 роки. Позивний «Мураха». Під час пекельного бою під Авдіївкою вважався загиблим, потім виявилось — він вижив і знаходиться в полоні. Я звертаюся до побратимів, яких обміняли, до азовців, до всіх, хто був у полоні. Знаю точно, що він був

в Оленівці, знаю, що він пережив ту страту, той вибух. Останній раз другого вересня виходив на зв'язок, натякнув на те, що його будуть перевозити на територію росії. З тих пір зв'язку немає. Ніякої інформації немає. Він постійно в списках на обмін з нашої сторони, але кацапи викреслюють його або банально не привозять. Придивіться — в кого є яка інформація, або хто з ним пересікався, будь ласка, пишіть-дзвоніть. Брат шостий місяць у полоні, — йдеться у відеозверненні Віталія Паламарчука.

Тим часом мама Андрія Наталія вже шостий місяць не знаходить собі місця і просить у Бога лиш одного — щоб її син був живий. Як розповіла нам Наталія, Віталій

з Андрієм воювали разом у травні, тільки на інших позиціях.

— Він і літом давав інтерв'ю, і він там також казав за Андрія, в якому вони пеклі були, що вони дивом вижили, але тоді за Андрія і ще за декількох чоловіків просто вирізали журналісти, — розповіла нам Наталія. — Нема в мене вже сили, не вистачає. Ходжу на цю роботу, аби хоч трохи відволіктися від думок.

За словами Наталії, не дають підтвердження на обмін Андрія. За цих майже шість місяців вона оббила пороги всіх установ, скрізь їздила, відповідь одна — в списках Андрій є, тільки його не об-

«То хоч якась була звісточка, а це взагалі нічого. Хоч би живий він був, одне прошу Бога. Ми з Краєм дуже чекаємо на Андрія»

мінюють.

Так, два тижні тому Наталія їздила у Київ, в координаційний штаб. Написала на трьох аркушах листа в ООН, англійською мовою, з перекладом. Вкотре звернулася до Президента. Чекає відповіді. Тепер чекання — це все, що їй залишається. А ще Наталія додала — в допомогу звільнити Андрія з полону підключилося багато волонтерів та відомих депутатів.

— То хоч якась була звісточка, а це взагалі нічого. Тиша, вона

Козятинчанин Андрій Муравський вже шостий місяць у полоні. Останній раз він виходив на зв'язок 2 вересня. З тих пір зв'язку з ним немає

все всередині з'їдає. В місто виходжу, якщо вже дуже треба, люди питають мене, як Андрій, чи є новини — а я плачу і йду додому. Якась пустота на душі,

собака сина мене підтримує, я ж одна. Та останні дві доби виє, що сусіди чують. Хоч би живий він був, одне-єдине прошу Бога. Ми з Краєм дуже чекаємо на Андрія.

Чому ПРБ залишилося без газопостачання

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Вівторок, 15 листопада, виявився для українців надскладним. Через ворожі обстріли частина країни залишилася без електроенергії. Не оминули відключення і Козятин, через влучання ракети в енергетичний об'єкт нашої області. Близько 17.00 Козятин знеструмили. Кілька годин мешканці міста та сіл громади сиділи без світла. А на ПРБ згодом, ще й не стало газу.

Через невідомість і відсутність будь-якої інформації, люди почали писати про це в соціальних мережах. Козятинчани телефонували і до нашої редакції. Адже додзвонитися до газовиків неможливо. «Підкажіть, хто знає причину відсутності газу на ПРБ? Куди дзвонити, в кого питати? Ніхто нічого не знає, людей тримають у інформаційній ізоляції. В Козятингазі не беруть трубки. Якщо якась аварійні роботи, чи не повинні сповістити людей про це?» — написала в одній із місцевих груп козятинчанка Ольга Заїчко.

— на Зоряній, Мазепи, Григорія Сковороди, Олега Кошового та інших вуличках нашого мікрорайону немає газопостачання, — розповіла нам мешканка ПРБ. — Вранці прокинулися — ні світла, ні газу і нічого невідомо. Чому відключили, чи якась аварія?

чили, чи якась аварія?

Не могли додзвонитися до газового управління і ми, через відсутність світла та мобільного зв'язку. У другій половині дня середі на сторінці Козятинської міської ТГ з'явилася інформація — у Козятині триває ліквідація аварійної ситуації.

Зокрема у повідомленні йшлося, що через аварійну ситуацію на газорозподільних мережах Козятинська частина споживачів залишилася без газопостачання.

«Хмільницьке відділення АТ «Вінницягаз» проводить екстрені аварійно-відновлювальні роботи. АТ «Вінницягаз» докладає всіх зусиль для якнайшвидшої ліквідації аварії та відновлення газопостачання. Прохання до мешканців будинків перекрити крани на вводах та перед газовими приладами, забезпечити доступ працівників АТ «Вінницягаз» до газових приладів своїх помешкань для проведення комплексу робіт з відновлення газопостачання. Просимо споживачів із розумінням поставитися до ситуації», — написали у міськраді.

Згодом Ольга Заїчко написала, що змогла додзвонитися до аварійної служби. Їй сказали, що сьогодні газ буде і теж підтвердили інформацію про аварійну ситуацію.

— Якщо так, чи не повинна аварійна служба працювати цілодобово, чи в Козятині якась по-іншому? Хочу зазначити, що газу не стало ще зі вчорашнього вечора. Я вважаю, що на ранок люди повинні знати причину відключення і приблизно час закінчення робіт, — підсумувала жінка.

Станом на 15.00 ліквідація аварійної ситуації ще тривала. Повідомлень про її завершення на сайті «Вінницягаз» поки немає.

Поки верстався номер, стало відомо, що відключення газу на ПРБ відбулося через аварію на ГРП.

«Після ввімкнення електроенергії запускають свою роботу газові котли, ці навантаження вчора (15 листопада) після 22 години призвели до аварії на ГРП, яка постачає газ від вулиці Кондрацького до мікрорайону ПРБ. П'ятнадцять аварійних груп працюють зранку в цьому районі, — написала на своїй сторінці у фейсбуці очільниця козятинської громади Тетяна Єрмолаєва. — Будинки спочатку відключають, далі перевіряють витік обладнання, відновлюється газопостачання. При виявленні витоку «по стояку», газопостачання не відновлюється без обстеження квартир».

Контакт-центр Вінницягазу (0432) 509 104, (067) 01 10 104

Відновлять видачу гуманітарки

МАРІЯ ЛЕХОВА

Громадське об'єднання Ірини Колесник опублікувало повідомлення про відновлення видачі гуманітарної допомоги жителям нашої громади.

«Друзі, вже зовсім скоро ми поновимо видачу продуктивних наборів для тих, хто потребує в Козятинській громаді», — написала Ірина у фейсбук.

Деталі стануть відомі згодом. Відслідковувати інформацію з цього питання можна на сторінці у фейсбук Ірини Колесник та у телеграм-каналі за посиланням <https://t.me/goik5>.

Минулого разу, нагадаємо, гуманітарну допомогу надавали мешканцям Козятинської, Калинівської, Глуховецької,

Іванівської, Махнівської, Самгородоцької громад.

У переліку гумдопомоги були продукти та речі, що не можуть бути використані на фронті, бо призначені для мирного населення (дитячий одяг, памперси, харчові продукти у скляній тарі тощо).

До речі, Ірина Колесник продовжує підтримувати ЗСУ. Допомогають їй у цьому місцеві мешканці. Днями волонтери робили оселедці для наших воїнів.

«Дякую Нелю Шуляк та Володимир Шуляк за рибку для оселедця для наших захисників та дівчаткам з Махнівки за постійну працю, — написала у фейсбук Ірина та додала фото. — Разом до Перемоги».

ПОДЯКУВАТИ ЮНІЙ КОЗЯТИНЧАНЦІ ПРИЇХАЛИ САМІ ВІЙСЬКОВІ

Надихаюче ■ До Дня захисників і захисниць компанія 104.ua запустила проєкт, в рамках якого юні художники з різних куточків України малювали малюнки для військових. Однією з учасниць стала наша землячка Дарина Кравчук. Її робота була серед тих, які набрали найбільше вподобань інтернет-користувачів

ОЛЕНА УДВУД

Даші Кравчук чотирнадцять років. Нині вона у випускному художньому класі Дитячої музичної школи.

— Малювати Даша почала з початкової школи, — каже Світлана, мама дівчинки. — Але Даша у мене ще закінчила клас фортепіано. Захотіла піти ще на малювання, я погодилася. У неї дуже гарно виходило.

— Я побачила в інтернеті красиві роботи художників-класиків і мені захотілося спробувати, чи вийде у мене малювати, чи ні, — розповідає Даша. — Ще у мене була однокласниця, вона вже перейшла до іншого класу, але вона також дуже красиво малювала і це мене ще більше спонукало спробувати самій.

Даша почала з того, що дивилася в інтернеті відеоуроки. Згодом стала шукати картинки і перемальовувала їх простими олівцями та гуашшю. Тож до художньої школи прийшла вже з певним багажем знань. І коли показала свої малюнки педагогу, її одразу зарахували не до першого, а до п'ятого класу.

— Зараз Даша робить випускні роботи, — розповідає Інга Загайкевич, викладач живопису. — Цього року вона вже закінчує художній клас. Думаю, якщо вона продовжить займатися малюванням, її чекає велике майбутнє. Даша дуже талановита дівчинка. І водночас дуже скромна. Її все вдається. Батьки її підтримують. Усі завдання, які перед нею стоять, вона виконує. У неї просто немає слова «не можу». Вона може все. У нас у художній школі взагалі дуже багато талановитих дітей. Багато моїх випускників вступили за кордон, працюють у різних компаніях.

ДОПОМАГАЄ ВИСЛОВИТИ ДУМКИ

Даша каже, що займатися з викладачем значно легше, ніж самій. Тому що вчитель може вказати на помилку, пояснити, як треба правильно зробити і показати, як помилку виправити.

— Чому тобі подобається ма-

лювати? — запитуємо Дашу.

— Це як музика, допомагає висловити думки, але не звуками, а на папері фарбами, — відповідає дівчинка. — Свої емоції і почуття висловити словами доволі важко, а от малюванням чи музикою набагато легше.

На уроках живопису Даша разом з іншими учнями працює здебільшого гуашшю, втім якщо хтось хоче спробувати акварель чи інші матеріали, такі як, наприклад, пастель, викладач залюбки допоможе і все пояснить.

— Найбільше мені подобається гуаш, тому що аквареллю, якщо ти намалювала, наприклад, відблиск і випадково його замалювала, треба викидати роботу і заново перемальовувати, — пояснює Даша. — Треба бути дуже уважним. Ще в акварелі треба багато води, її треба постійно розбавляти. Якщо хочеш зроби-

На початку листопада Даша перемогла у всеукраїнському конкурсі «Етюдний вернісаж» у номінації «Живопис»

ти темніший колір, треба брати більше фарби, ніж води, а якщо світліший — то більше води. Є ще біла акварель, але вона тільки для того, щоб трохи підмішувати, а так вона зовсім ні на що не впливає. А гуашшю можна зробити більше відтінків. Якщо ти в чомусь помилився чи намалював не той відтінок, це можна дуже легко виправити і не потрібно все малювати з самого початку. Масляними фарбами я ще не пробувала, але наскільки чула, ними набагато легше і приємніше малювати.

Даша обожає пейзажі і натюрморти. Дівчинка любить природу і їй дуже подобається малювати ліс та квіти. А в натюрморті найбільше їй до вподоби те, що можна передати об'ємність зображення і показати предмет не просто як плоску фігуру, а об'ємну річ, яку можна потримати в руках.

Зустріч із військовими стала для Даші справжньою несподіванкою. Виявилось, що один із захисників також захоплюється живописом

— Найважче мені дається малювати людей, — продовжує художниця. — Потрібно передати пропорції і зробити так, щоб малюнок не здавався нудним, щоб відчувалося життя. Ми вже пробували малювати фігури людей. І ще ми малюємо гіпсові голови простими олівцями. Це дуже складно. Гіпсові голови малюють як випускні роботи.

«НІЯКІ ПЕРЕШКОДИ ПЕРЕМОЗІ НЕ ЗАВАДЯТЬ»

На початку листопада Даша перемогла у всеукраїнському конкурсі образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва «Етюдний вернісаж». Наша землячка стала лауреатом першої премії у номінації «Живопис».

— На цьому конкурсі відібрали роботи з усієї України і їх дивилися українські художники-майстри, — розповідає дівчинка. — Я відправила свій малюнок «Осінь» гуашшю — міст над річкою. Композицію придумала не я, а змалювала з фотографії.

У школі Даша часто малює малюнки для військових. Коли дізналася, що до Дня захисників і захисниць газова компанія збирає малюнки дітей, щоб передати бійцям, вирішила долучитися. Картину гуашшю написала за один день і назвала свою роботу «Ніякі перешкоди перемозі не завадять». У центрі композиції — дівчина, яка тримає в руках палаючу шаблю. Довге волосся розвіває вітер. А під ногами в неї не земля, а танк, який теж оповитий вогнем.

Роботи учасників проєкту «Війна очима дітей» опублікували у Фейсбук. Малюнок Даші був одним із трьох, які набрали найбільше лайків. Вручити подарунок і подякувати дівчинці за роботу приїхали самі військові. Даша каже, для неї це було

Такий малюнок намалювала дівчинка для військових. Робота виконана гуашшю

дуже неочікувано. Коли почали розмовляти, виявилось, що один із захисників теж захоплюється живописом.

— Це дуже красиво, мені дуже сподобалося, — ділиться враженнями про картини воїна юна художниця. — Одна з робіт,

яку мені показали — це копія картини. Там зображене море і маяк. Ще було два натюрморти і портрет дочки.

Військові подякували Даші за старання і побажали не зупинятися на досягнутому та розвивати свій талант.

ЧОМУ НЕ МОЖНА ПИТИ АСПІРИН, ЯКЩО НЕ БУЛО ІНФАРКТУ

Не треба ■ Густа кров — це термін, часто вживаний серед пацієнтів (особливо тих, кому за 40). А ще серед лікарів совдепівської закалки (і гуґл теж таким грішить) популярною є думка — кров треба терміново розріджувати, інакше — тромби, смерть і все

АЛЬОНА РЯБОКОНЬ

«От виповнилося вам 40 років — вітаємо! На додачу до ювілею, радимо приймати раз на день таблетку аспірину. Тоді і кров буде в нормі, і тромбів не буде, а значить серцево-судинна система буде ще довго працювати без збоїв». Такі поради давали лікарі ще кілька років тому, деякі лікарі й досі дають такі призначення. Не кажучи вже про родичів, сусідів. Тому що, коли тобі за... на горизонті червоними літерами майорить діагноз «густа кров», а наслідки знають усі.

Насправді немає такого діагнозу, але лікування є. Лікуються від того — аспірином (і різними препаратами, діюча речовина яких та ж сама ацетилсаліцилова кислота). Тож давайте поговоримо про вживання аспірину, який часто призначають при «згущенні крові» чи для профілактики за принципом: «Най буде, не зашкодить».

Зокрема патологоанатом Вікторія П'єц розповідає про один випадок (хоча він, звісно, не один).

Отже дано:

Чоловік 35 років, приймав ацетилсаліцилову кислоту у більшій за терапевтичну дозу (ще вживав спиртне, не часто). Потрапив у стаціонар з ознаками шлунково-кишкової кровотечі (ШКК), клініка: мелена (чорний кал), гематемезис (блювота з кров'ю). Лікування консервативне, оперативне. Результат — exitus letalis.

Розтин:

Масивна кровотеча з виразки пілоричної частини шлунка, причина смерті постгеморагічна анемія (внаслідок гострої або

хронічної крововтрати).

— Кров називають густою, коли в ній підвищений вміст гемоглобіну, — говорить Вікторія П'єц. — Але гемоглобін не бере участі в утворенні тромба. А аспірин ніяким боком не впливає на рівень гемоглобіну. А призвести до виразки може.

Фізіологічно гемоглобін може бути вище норми: при вагітності, у жителів високогір'я, у дітей. А ще за даними сучасних досліджень: тренування (фізична активність) теж підвищують загальну масу гемоглобіну, за рахунок стимуляції еритропоезу (це утворення еритроцитів), що збільшує кількість кисню, який може переноситися кров'ю.

— Насправді, в'язкість крові визначається показником гематокритом (він вимірюється у відсотках, це значення формених елементів (лейкоцити, тромбоцити, еритроцити) у плазмі крові, — розповідає лікар. — Норма для чоловіків 0,40-0,48, для жінок 0,36-0,46. Тобто, чим він більший, тим більш змінена в'язкість.

Якщо у вас підвищений рівень гематокриту, то він коригується:

- Питним режимом (1,5-2 л чистої і не газованої води)
- Фізичною активністю
- Збалансованим харчовим раціоном

До речі, перед тим як здавати для аналізу кров — випийте склянку чистої води.

— Якщо вам призначають аспірин при підвищенні гемоглобіну, або для профілактики тромбоутворення, то раджу тікати від такого лікаря (лоспирин — це та ж сама ацетилсаліцилова кислота), — говорить медик.

ЧИ МОЖНА ПОМЕРТИ ВІД АСПІРИНУ?

За словами лікаря, 20% пацієнтів, які впродовж тривалого часу, у високих дозах (дві таблетки за раз) приймають аспірин, мають такий цікавий діагноз як — «аспіринова виразка». А 40% таких пацієнтів на додачу отримують ерозивний гастрит. Тому що саліцилати впливають на слизову оболонку шлунка, викликають її набряк, почервоніння, у деяких випадках некроз (відмирання). Також пошкоджується стінка судин, і як наслідок — кровотеча.

— Цей процес може бути доволі тривалим, якщо кровотеча незначна, і виразка невеликого розміру, — говорить лікар. — При цьому пацієнта можуть турбувати: біль в епігастрії (посередині живота, вище пупка приблизно на 10 см), нудота (блювота), швидка втомлюваність (внаслідок втрати гемоглобіну).

20% пацієнтів, які впродовж тривалого часу у високих дозах приймають аспірин, мають діагноз «аспіринова виразка»

Аспіринова виразка часто утворюється при поєднанні аспірину та інших препаратів, зокрема, преднізолону. Отже, якщо у вас є скарги, потрібно обов'язково звернутися до лікаря, щоб не опинитися на секційному столі раніше часу.

— Найкраще, що пацієнт може зробити для себе — не займатися самолікуванням, не слухати сусідку, двоюрідну тітку і знайомого з роботи, які постійно п'ють аспірин, і бодрячком, і кров у нормі, і взагалі це ж просто аспірин, — говорить лікарка Анна Крутько. — А ви просто почитайте в інструкції побічні дії цих пігулок і зрозумійте — лише ви відповідальні за своє здоров'я. Всім байдуже: і провізору, і сусідці з колегою, і навіть гуґлу.

Окремо лікар наголошує про небезпеку аспірину для дітей. Ацетилсаліцилова кислота для дітей смертельна — тому що

— Раніше аспірин призначали всім людям старше 45-50 років. Зараз дійшли висновку, що загроза кровотеч більша, ніж ймовірна користь, — говорить лікар Анна Крутько

може викликати синдром Рея (печінкову енцефалопатію і смерть).

ПІСЛЯ ІНФАРКТУ МОЖНА

— Раніше аспірин призначали всім людям, які хворіють на серцево-судинні захворювання (гіпертонія, ішемічна хвороба серця), людям старше 45-50 років (бо вони на півдорозі до серцево-судинних хвороб), і вважалося, що це є профілактикою від тромбоутворення, тобто ішемічного інсульту або інфаркту міокарда, — говорить Анна Крутько. — Але нещодавно асоціація кардіологів переглянула ці дані і дійшла висновку, що ризик виникнення шлунково-кишкових кровотеч більший, ніж користь від цього препарату.

Тобто препарат не так гарно захищає від тромбоутворення, як впливає на слизові оболонки шлунково-кишкового тракту, викликаючи язви, кровотечі, гастрити і все таке інше. Звісно, не все так страшно, коли людина приймає його епізодично, наприклад, голова заболіла — ковтнула пару пігулок. Але якщо людина

приймає цей препарат щоденно (там є певна доза 75 мг), то вже проблема. Тому зараз асоціація кардіологів, європейська асоціація, також ВООЗ не радять застосовувати цей препарат всім підряд.

— Його застосовують лише людям, в яких є покази в анамнезі, тобто ті, хто перенесли вже інфаркти, інсульти, або в кого є ризики тромбоутворення і то лікар має ретельно підібрати певні препарати. Без призначення лікаря всім приймати його не потрібно.

А от прийом аспірину при вагітності дозволений, хоча він потрібен лише у певних випадках, наприклад, при високому ризику прееклампсії (артеріальної гіпертензії у вагітних). Але це рішення приймає гінеколог після проведення всіх аналізів.

— При ковіді аспірин теж не можна застосовувати, коли є загроза тромбозу, який спричинений коронавірусом, мають застосовуватися зовсім інші препарати, тому що тут зовсім інші схеми утворення тромбу, — говорить лікарка.

У Самгородоцькій громаді видають «Калій йодид»

Центр первинної медико-санітарної допомоги Самгородоцької сільської ради інформує, що Департамент охорони здоров'я та реабілітації Вінницької обласної військової адміністрації розподілив на заклади охорони здоров'я, навчальні медичні заклади лікарський препарат «Калій йодид», отриманий як гуманітарна допомога.

«На наш заклад, згідно з розподілом, виділили 2000 пігулок. При розподілі препарату Департамент керувався кількістю працівників у закладі, кількістю ліжок. Розподіл передбачав видачу препарату «Калій йодид» працівникам закладу, членам їх родин та студентам», — йдеться на сторінці

«Самгородок Наш».

Згодом отриманий препарат «Калій йодид» перерозподілили між амбулаторіями Центру.

А саме:

■ Самгородоцька амбулаторія загальної практики сімейної медицини (далі амбулаторія) отримала 560 пігулок

■ Йосипівська амбулаторія — 250 пігулок

■ Д. Махаринецька амбулаторія — 250 пігулок

■ Козятинська амбулаторія — 700 пігулок

■ адміністративний підрозділ — 20 пігулок.

Відповідно до рекомендацій заступника директора Департаменту, препарат в першу чергу видали

працівникам Центру первинної медико-санітарної допомоги Самгородоцької сільської ради, членам їх родини, студентам.

Після видачі, в амбулаторіях препарат перебував на залишку, тому прийняли рішення роздати його людям, які обслуговуються в Центрі.

«Калій йодид» видавали мало-забезпеченим сім'ям, багатодітним особам, особам, що перебувають під динамічним наглядом у лікарів, сім'ям мобілізованих осіб, внутрішньо переміщеним особам, працівникам Самгородоцької сільської ради, працівникам шкіл та інших верств населення.

— В зв'язку з тим, що в Ко-

зятинській амбулаторії загальної практики сімейної медицини підписали декларації пацієнти, які проживають в інших громадах (Козятинська, Махнівська, Глуховецька), що також отримали препарат «Калій йодид» на своє населення, Центр зробив повторний перерозподіл препарату із Козятинської АЗПСМ до інших амбулаторій.

А саме:

■ Самгородоцькій амбулаторії — 200 пігулок,

■ Йосипівській амбулаторії — 100 пігулок,

■ Д. Махаринецькій — 120 пігулок.

На даний час населення Самгородоцької ТГ може отримати

«Калій йодид» саме в цих амбулаторіях.

Щодо питання моніторингу в розрізі лікувально-профілактичних закладів Самгородоцької ТГ відносно потреби забезпечення «Калій йодидом» населення громади, надали наступну інформацію:

■ По Козятинській амбулаторії зареєстрували 7119 осіб (від 0 до 40 років — 3177 осіб);

■ По Самгородоцькій амбулаторії зареєстрували 4685 осіб (від 0 до 40 років — 1966 осіб);

■ По Йосипівській амбулаторії зареєстрували 1672 осіб (від 0 до 40 років — 720 осіб);

■ По Д. Махаринецькій амбулаторії зареєстрували 1159 осіб (від 0 до 40 років — 522).

БЛОГ

ЛІЛІЯ МАКАРЕВИЧ,
ДИРЕКТОР МУЗЕЮ
ІСТОРІЇ МІСТА КОЗЯТИН

Наш земляк, краєзнавець, дослідник, друг Музею історії міста Козятин, мешканець Польщі Дмитро Дахно потішив листівкою, знайденою в мережі Інтернет.

Завдяки знахідці, ми сьогодні можемо побачити дійсне місце побудованої на кошти залізничників в місті Козятині церкви Вознесіння Господнього. До цього були у фондах музею лише світлини, де важко було зорієнтуватися, де саме стояв храм, лише приблизно. Автор проєкту архітектор Південно-Західної залізниці Валерій Куликовський (1835–1910), який створив проєкт і нашого шедеврального вокзалу, пам'ятки місцевого значення 1888–1889 років забудови. Ім'я видатної української поетеси в історії України та міста присвоєно залізничниками одній із центральних вулиць, в минулому Дімитрова.

Урочистості з відкриття храму відбулися 25–26 серпня 1895 р. Обряд проводив Високопреосвященний митрополит Київський та Галицький Іонікій з іншими почесними гостями. На той час настоятелем храму був Нестор Шараєвський (1865–1929). У майбутньому обраний членом Центральної Ради, а пізніше призначений Собором першим архієпископом Української православної автокефальної церкви, яка ді-

яла з 1921 по 1926 роки в Україні.

Вдячні отцю Олександрю — Почесному громадянину міста Козятин, який передав до фондів музею перше фото 1909 року вищезгаданого дерев'яного храму. Церкву розібрали під час розбудови залізничної лікарні та добудови сучасного приміщення Ліцею № 2 Козятинської міської ради, приблизно у 1960-ті роки. У повоєнний період вона була перетворена у будинок піонерів і в залу засідань місцевої влади.

Ще донедавна на території зберігалися рештки фонтану, який розміщувався перед храмом, але сьогодні їх вже немає.

Додаємо документи, видані церквою на початку 20 ст., коли настоятелем Свято-Вознесенської церкви був протоієрей Павло Ципріанович, а дяконом Маркіян Тебенчук (помер у 1919 р. від черевного тифу і похований з почеснями біля храму) — батько відомої в Україні нашої землячки лікаря-педіатра у Києві Галини Тебенчук — президентського

стипендіата, про яку ми раніше розповідали.

Дякуємо мешканці нашого міста Ларисі Цимбалюк, яка поділилася випискою з метричної книги церкви за 1916 р. про народження 17 вересня і реєстрацію 15 жовтня її родички Віри. Лілії Саленко, яка передала виписку з церкви про вінчання рідних, та журналістці Олені Удвуд про цікаві дослідницькі матеріали, опубліковані в газеті «RIA-Козятин», якими ми скористались у своїй діяльності.

З перейменуванням вулиці Кривоноса не згодні ветерани праці і залізничники

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

До редакції газети «RIA-Козятин» звернувся залізничник із стажем пан Степан. Він знає, що Петро Кривонос був першопрощодцем стаханівського руху на залізниці і підпадає під закон про декомунізацію. Але каже, що Кривонос стільки зробив для сімей і дітей козятинських залізничників, що можна було вилучити з його ім'ям залишити вулицю з його ім'ям залишити.

Вулицю Кривоноса перейменували на Польову, тому що мешканці вулиці хотіли повернути їй історичне ім'я. Хтось навіть зафарбував на меморіальній дошці прізвище героя соціалістичної праці Кривоноса чорною фарбою.

— Дошку з іменем Кривоноса дійсно треба демонтувати, — каже ветеран залізничник Степан. — Але тільки тому, що вона написана російською мовою. Люди більш старшого покоління пам'ятають, що Кривонос з 1953 по 80 рік очолював Південно-Західну залізницю. В 50-х під його керівництвом залізниця провела революційні перетворення. З'явилися нові локомотиви, які стали курсувати з більшою швидкістю і більшою вагою по-

їзда. Піщаний баласт вже не відповідав експлуатаційним вимогам того періоду, тож колійне господарство було переведене на щебневу основу.

Із розповідей людей, які знали Петра Кривоноса, стало відомо, що він був вимогливим до керівників підприємств і знаходив спільну мову з простими залізничниками.

— Петро Кривонос жив у Києві та часто зупинявся в Козятині, коли оглядав колійне господарство залізниці. Коли він з міста залізничників їхав в сторону Погребища, то на «кругу» спілкувався з родинами залізничників. Питання, які потребували негайного вирішення, фіксував начальник технічного відділу і за сумісництвом спеціаліст по зв'язках з громадськістю пан Агронат, — розповідає заслужений будівельник України Олег Каменний. — Я часто зустрічався з Петром Кривоносом на будівельних майданчиках та їхав з ним у вагончику начальника дороги. Петро Кривонос дуже любив природу. Якось під час поїздки до будівельного об'єкта він побачив велику кількість маків в полі. Машиністу вагончика він дав команду зупинитись і каже:

«Хіба можна просто проїхати біля такої краси? Ти між нами наймолошій, зірви мені тих маків пару штук».

Ветеран праці розповів, що за підтримки Кривоноса у Козятині відремонтували міст через колії, побудували стадіон та спортзал «Локомотив», басейн «Дельфін».

— Для залізничників ми будували будинки відпочинку, пансіонат «Променистий» в Криму, лікарні, спортивні об'єкти та спортивні бази. Петро Кривонос з повагою ставився до простих залізничників і вимагав, щоб його підлеглі будували житло та оздоровчі комплекси для робітничого класу і дітей залізничників. А ще він серед простих залізничників шукав спеціалістів для керівного складу залізничних підприємств.

На кожній зустрічі з керівниками залізничних підприємств Петро Кривонос запитував, скільки збудовано квартир для сімей залізничників, — наголосив наостанок нашої розмови член президії Козятинської ради ветеранів Олег Каменний.

Від ветерана праці пана Степана стало відомо, що зверталися до начальника дороги козятин-

ці з письмовими заявами. Був випадок, коли його мати через місцевих бюрократів кінця 60-х не могла влаштуватися на роботу провідником пасажирських вагонів, хоча раніше працювала на цій посаді. Написала лист начальнику дороги. Петро Кривонос виходив з того, що до нього звернувся спеціаліст, якого не треба навчати і дав «добро» на прийняття на роботу. Резолюція Петра Кривоноса на листі скаржниці мала чудодійну силу. Матір пана Степана прийняли на роботу на день раніше, ніж вона пройшла медкомісію.

— Кривонос багато зробив

для дороги і для залізничників, можна було залишити вулицю з його ім'ям. Тільки коли громада вирішила повернути вулиці, де вони живуть, історичну назву, то їх право. Головне — не як називається вулиця, а щоб люди знали, ким і яким був Кривонос. Ми не проти закону про декомунізацію, але ж між комуністами, які влаштували українцям голодомор і тими, хто

будував житло, такі є різниця. Ми за те, щоб була пам'ять про людину, яка стільки зробила для Козятини і козятинських залізничників, — сказали ветерани праці.

АЙТІШНИК І ТРЕНЕРКА З ЧИРЛІДІНГУ ДІЛИЛИСЯ ДОСВІДОМ

Цікаво ■ Відбулася ще одна зустріч у рамках проєкту «Слухай», на яку завітала програміст Максим Могир та тренерка з чирлідингу Наталія Салинко. Обговорювали, чи важлива англійська для сфери ІТ, куди краще піти навчатися і на що звернути увагу, окрім професійних знань. А ще разом спробували виконувати рухи чирлідерів

ОЛЕНА УДВУД

Проєкт «Слухай», який започаткували Анастасія Поліщук та Софія Черномаз, продовжує знайомити молодь із цікавими та неординарними козятинцями. Днями у рамках проєкту відбулася зустріч, вже третя за рахунком, на яку, за традицією, запросили двох спікерів із кардинально різних сфер.

Першим аудиторія познайомилася із Максимом Могиром. Його професія — machine learning engineer. Це людина, яка займається машинним навчанням та нейронними мережами. Простішими словами, Максим працює зі штучним інтелектом. Хоча, як сам каже, йому така інтерпретація не надто до вподоби.

— У школі переді мною стояв вибір: або я займаюся спортом, або йду в ІТ, — розповідає Максим Могир. — У дев'ятому чи десятому класі у мене ще була ідея займатися дипломатією. Мені дуже подобалася історія, я брав участь у всіх олімпіадах. Але потім реальність прибила трохи до підлоги. Стало зрозуміло, що для того, щоб отримувати хороші гроші в ІТ, можна поступово працювати над собою і ти сто відсотків досягнеш успіху. Об'єктивно наша країна не найбагатша в світі. ІТ дає тобі можливість заробляти іноземний капітал, а там очевидно зарплата набагато вище і таким чином набагато легше отримувати задовільну заробітну плату в Україні, працюючи на іноземні компанії, ніж займатися будь-якою професією за кордоном. Доведеться набагато сильніше напружитися, щоб отримувати ті самі гроші.

Окрім історії, Максим любив математику, тому обрав ту сферу ІТ, яка пов'язує з дисципліною і програмуванням. Після випуску зі школи хлопець вступив до Київського політехнічного інституту на спеціальність «Кібербезпека». Хоча сам він каже, Київський політех — це оптимальний, але не найкращий варіант, якщо хочеш стати спеціалістом у сфері інформаційних технологій. В нашій країні найкращу підготовку забезпечує Український католицький університет, втім, потрапити туди доволі складно, а навчатися — дорого.

— Я прийшов дуже заряджений на кібербезпеку, — продовжує Максим. — У фізтеху є своя команда білих хакерів, які постійно змагаються на змаганнях, займають перші місця на світових чемпіонатах. Я прийшов на перший

семінар на першому курсі, у викладача замість стільця пенюок, бо він ламає всі стільці. Він важить кілограмів 160. Ми прийшли і абсолютні нічого не розуміли. Він нічого не розказував, просто бив по клавіатурі, навіть не дивлячись туди, ламав все, що йому подобається. Багатьом здалося, що для того, щоб так робити, потрібно багато трудитися. І багато з моїх однокурсників знайшли себе в інших сферах, а в кібербезпеці залишилося людини три-чотири з 30.

СТИМУЛОЄ МОЖЛИВІСТЬ РОЗВИВАТИСЯ

У сфері інформаційних технологій Максим працює п'ять років. Перший і наймасштабніший проєкт, в якому він взяв участь — розробка програми для автоматичного ретушу фотографій. Також серед проєктів, над якими він працював — програма для розпізнавання людей по ходьбі, розробка рекомендаційних систем у сфері моди, які передбачають ціну, попит, порівнюють товар тощо. Наразі хлопець займається додатком для написання есе, який розпізнає тему і головну ідею та шукає в тексті частини, які потрібно вилучити. Це важливо для абітурієнтів, які збираються вступати за кордон, тому що в іноземних університетах при вступі потрібно подати есе. А ще козятинчанин працює над системою, яка автоматично розпізнає булінг, спам і образливі вислови.

— Ти в ІТ, тому що це тобі подобається чи тому, що це перспективно? — запитує Софія.

— Це поєднання, — відповідає Максим. — Якби я вибирав між відпочинком і роботою, я б вибрав відпочинок. Тому що не завжди ти виконуєш задачі, які б тобі хотілося виконувати. Мене більше спонукає працювати не любов до професії, а бажання розвиватися. Не цікаво займатися чимось, якщо ти не хочеш стати в цьому кращим. Мене більше спонукає мій прогрес у виконанні певних задач. Це крім грошей. Звісно, гроші — це очевидний стимул будь-якої роботи, інакше б ніхто не працював і відпочивав би. Якби мені за цю роботу платили стільки ж, як за бігання по стадіону навколо поля, я б, мабуть, вибрав бігати навколо стадіона.

ПРОГРАМУВАТИ ЧИ ВМІТИ СПІЛКУВАТИСЯ — ЩО ВАЖЛИВІШЕ?

Говорили на зустрічі не лише про особистий досвід, а й про те, що необхідно для того, аби стати

програмістом. Перший пункт — це освіта. Максим каже, варто піти до університету, навіть якщо в майбутньому ви працюватимете за іншою спеціальністю. Тому що в університеті ви не лише отримуєте знання, а й можете познайомитися із цікавими людьми.

Наступний пункт, на який варто звернути увагу — знання англійської. Потрібно володіти мовою принаймні на базовому рівні, тому що програмісти здебільшого працюють із іноземними компаніями, тож якщо літературу за спеціальністю і різноманітні курси ще можна знайти у перекладі, то при спілкуванні з іноземцями без знання мови не обійтися.

Інформаційні технології — доволі широка сфера, в якій є велика кількість професій. Аби не загубитися, на початковому етапі Максим радить визначитися, чим саме ви хочете займатися і рухатися відповідно до обраного напрямку. Якомога більше практикуватися і опановувати все нове, що пов'язано з професією. А ще важливо розвивати свої особистісні навички.

— Якщо ми поділимо умовно весь багаж знань на хард скіл і софт скіл, то хард скіли — це ваше знання програмування і математики, а софт скіли — це ваше вміння спілкуватися, планувати, бути стресостійким, обговорюва-

Закличка козятинської команди: «Танцюй, стрибай, лети, все ближче до мети, вищий рівень май, за Level Up ти вболівай»

ти проблеми з колегами, — пояснює Максим Могир. — При прийомі на роботу останнє набагато важливіше і я б сказав, що це важливіше, ніж ваше вміння програмувати. Бо умовно вважається, що якщо ви вмієте робити все, що входить в софт скіли, то програмувати вам навчитися буде неважко. Особливо великі компанії більше набирають людей по софт скілах, дають базові завдання, дивляться, як у людини розвинене мислення, як вона спілкується на співбесіді.

Наостанок зустрічі серед слухачів провели розіграш книжок про Python та JavaScript — базових мов програмування, які Максим подарував двом учасникам заходу.

ВАЖЛИВО РУХАТИСЯ ВПЕРЕД

Другим спікером недільної зустрічі стала Наталія Салинко, художниця, яка не лише сама пише картини, а й розкриває творчий потенціал в інших. Наталія викладає живопис у Миському будинку культури, це її основна робота. Окрім цього, дівчина також працює фітнес-тренером і тренером з чирлідингу.

Після школи Наталія вступила до університету одразу на дві спеціальності. Батьки наполягали на тому, щоб стала юристом, тому пішла навчатися на документознавця. Але сама Наталія з дитинства захоплювалася твор-

Максим Могир розповів, що потрібно, аби почати працювати у сфері ІТ. І подарував дві книги про базові мови програмування двом щасливчикам, які виграли розіграш

чістю, тож паралельно навчалася ще й на дизайнера середовища.

— Великим плюсом і досягненням стало те, що методисти хотіли взяти мене старостою, — розповідає спікерка. — Я пручалася і дуже не хотіла, бо я була тиха, спокійна, нервовала і не знала, як підійти до старших, спілкуватися. Завдяки цьому я стала більш відкрита, комунікабельна, активна і саме цей поштовх дав мені зрозуміти, що потрібно розвиватися, рухатися, відкриватися і досягати чогось нового. Саме в університеті на перших курсах я зустріла багато цікавих людей. На заочному навчанні більшість моїх одногрупниць були віку моєї мами, але там були люди, які досягнули сходинок, до яких вони йшли довго і саме від них я брала інформацію, яка б мені була корисна надалі.

На четвертому курсі Наталія спробувала себе як документознавець, але протрималася всього сім місяців і зрозуміла, що ця робота не для неї. Вирішила реалізувати себе у творчому напрямку: розписувала стіни, робила листівки на замовлення і навіть пробувала себе у ролі фотографа. Із народженням дитини почався новий етап у житті. Поки сиділа в декреті, робила букети зі смаколиків. Втім, часу на роботу витрачалося багато, а зарібок був відносно не великий. Згодом Наталія почала працювати у сфері спорту.

— Батьки спочатку сказали: «Давай щось вигадаємо, щоб ми могли займатися. Бо діти ходять на воркаут, давай нам фітнес», — продовжує спікерка. — Я почала займатися фітнесом, розвиватися, навчатися, відкрила фітнес. Потім я думала, що зробити корисного для дітей. Подзвонила Лариса Сивобородько, яка на той момент була директором дитячо-юнацької спортивної школи, сказала: «Ви дуже активні люди, ви мене зацікавили, давайте поспілкуємося». Ми приїхали і вона каже, що тренер з гімнастики звільнилася і їй потрібно задіяти дітей. Було багато ідей і вона питає: «Як щодо чирлідингу?»

Так у нашому місті з'явилася команда з чирлідингу, яку тренує Наталія. Декілька років тому наші спортсмени стали чемпіонами України.

СПРОБУВАЛИ САМІ

Чирлідинг — це досить молодий вид спорту в Україні, та кожен з нас має уявлення, що це таке, адже ми неодноразово бачили виступи команд чирлідерів у американських фільмах. Цей вид спорту поєднує в собі елементи гімнастики, акробатики і танців. Є багато різних дисциплін та категорій, а займатися ним можуть люди будь-якого віку — від восьми юних спортсменів, яким всього 4–6 років, до дорослих. Є навіть категорія 60+.

— Ми думаємо, що це так просто, але в чирлідингу є базові положення рук і якщо ти не так поставиш руку, тобі бал знімається одразу, — пояснює Наталія Салинко. — Є також базові стрибки. Ми зараз з вами це спробуємо. Стрибати я може не буду заставляти, але базові положення ми пройдемо. Обов'язково має бути вісім базових положень чир рук, обов'язково має бути два базових стрибки, хоча б найпростіших і на 16 рахунків танцювальна комбінація — це найпростіша дисципліна, в якій можна взяти участь. Мене надихає, коли ще є акробатика. Це може бути перформанс, соло-виступи, дуети, тріо. І командні, де учасники віком від 8+ до 25 осіб.

Окрім акробатичних та танцювальних елементів, чирлідери використовують ще й заклички. Вони бувають двох типів — чир і чан. Чир закличка — це повідомлення, яке доносять до глядача про команду, яку підтримують, чи про власну команду. Такі заклички складаються із декількох речень. До прикладу, чир-закличка козятинської команди звучить так: «Танцюй, стрибай, лети, все ближче до мети, вищий рівень май, за Level Up ти вболівай». Чан закличка — це короткий вислів, який повторюється тричі.

Що це все таке — слухачі випробували на власному досвіді. Наталія продемонструвала базові положення чир-рук, після чого попросила усіх поділитися на команди по троє. Кожна група мала продумати комбінацію з восьми положень рук і свою чан-закличку. Тренерка дала декілька хвилин на підготовку, після чого команди по черзі показали свої комбінації і прокричали заклички.

У НАС СИБІРКИ ПОКИ НЕМАЄ, АЛЕ ПРО НЕЇ ВАРТО ЗНАТИ

Небезпечна хвороба ■ В жовтні цього року у Київській області на фермерському господарстві у кози встановили діагноз сибірка — спільна для тварин і людини гостра, особливо небезпечна інфекційна хвороба. В свою чергу, Козятинське управління Держпродспоживслужби повідомляє — наш район благополучний щодо сибірки. Але варто знати про заходи профілактики цієї хвороби

Захворювання виникає, коли спори сибірки потрапляють у шлунок тварини з травою на пасовищах. Хворі тварини виділяють збудник у зовнішнє середовище з випорожненнями та сечею

АНАСТАСІЯ КВІТКА

На Козятинщині останній випадок сибірки зафіксували у ВРХ в селі Вернигородок у 1994 році. В Управлінні Держпродспоживслужби наголошують — основний захід із профілактики сибірки — не купувати продукти тваринництва, які не пройшли ветеринарну експертизу та реалізуються на стихійних ринках, а також своєчасне профілактичне щеплення с/г тварин.

СПОРИ МОЖУТЬ ЖИТИ ДЕСЯТКИ РОКІВ

За словами начальника відділу безпечності харчових продуктів та ветеринарної медицини Козятинського управління Держпродспоживслужби у Вінницькій області Геннадія Мельничука, збудник сибірки — споротворна бактерія. Спори в неактивному, але життєздатному стані можуть залишатися десятки років та активізуватися, коли поверхня ґрунту порушується (наприклад, у результаті повені, зливи або зсувів при виконанні будівельних робіт).

— Захворювання виникає, коли спори потрапляють у шлунок тварини з травою на пасовищах, — каже Геннадій Мельни-

чук. — Хворі тварини виділяють збудник у зовнішнє середовище з випорожненнями та сечею.

У свою чергу, людина заражається через пошкоджену шкіру або слизові оболонки під час:

- догляду за хворими тваринами;
- обробки туш, зняття шкіри і поховання трупів загинув тварин;
- земляних робіт із зараженим спорами сибірки ґрунтом;

Якщо лікування розпочинається вчасно, хворі одужують. Іноді перебіг хвороби ускладнюється

■ приготування та вживання їжі із м'яса, отриманого від хворих тварин;

■ укусів комах (гедзів, мух, комарів) або повітряно-пиловим шляхом при інгаляції спор.

Захворювання на сибірку носить професійний характер. Частіше хворіють особи, що працюють на неблагополучних щодо сибірки територіях: робітники м'ясокомбінатів, вівнопрядильних фабрик, тваринницьких

ферм; лісники, мисливці, шкірники, сортувальники хутра; будівельники тощо.

Середня тривалість інкубаційного періоду захворювання 2–3 дні, можливі коливання від кількох годин до 8–14 діб. Хвороба має легеневу, шкірну або кишкову форми з явищами сепсису. Починається гостро: в перші години температура тіла різко підвищується до 38–40 °С, виникає слабкість. Зараження крові (сепсис) може розвинути-ся внаслідок будь-якого способу зараження.

ХВОРИ ОДУЖУЮТЬ

Ознаки сибірки: сильний головний біль, висока температура, загальне нездужання, карбункул зі швидким наростанням набряку та свербіж (за ураження шкіри), сильні колочі болі у грудях, задуха (у разі легеневої форми), діарея з домішками крові, ріжучі болі в животі, блювота з домішками крові (у разі кишкової форми).

— Якщо лікування розпочи-

нається вчасно, хворі одужують. У рідкісних випадках перебіг хвороби ускладнюється, — продовжує Геннадій Мельничук.

Для визначення наявності збудника сибірки у докільці проводяться дослідження проб ґрунту, враховуючи фактори, пов'язані із його переміщенням: природні — повені, ерозійні ґрунтові процеси тощо; антропогенні — ті, що виникають в результаті людської діяльності, у т. ч. будь-які значні забудовно-земляні роботи.

НЕ КУПУЙТЕ М'ЯСО НА СТИХІЙНИХ РИНКАХ

Козятинське управління Головного управління Держпродспоживслужби Вінницької області повідомляє, що основний захід із профілактики сибірки — виключення придбання продуктів тваринництва, які не пройшли ветеринарну експертизу та реалізуються на стихійних ринках, а також своєчасне профілактичне щеплення с/г тварин. Фахівці ветеринарної служби району

щорічно проводять профілактичні щеплення проти сибірки сільськогосподарських тварин — ВРХ, ДРХ, коней.

— Небажання власників тварин пред'являти їх для щеплення значно ускладнює ситуацію профілактики сибірки серед тварин, наражає на небезпеку захворювання себе та своїх тварин, так як збудник сибірки у спорівій формі може перебувати в ґрунті необмежений час, лишаючись життєдіяльним і зберігаючи патогенність, — застерігає Геннадій Мельничук. — Ґрунт, заражений бацилами сибірки, тривалий час (70 і більше років) залишається збудником інфекції для сприйнятливих тварин або людини. Якщо зараженню запобігти не вдалось та з'явилися клінічні ознаки хвороби, необхідно негайно звернутися за кваліфікованою медичною допомогою та вчасно провести щеплення домашніх тварин.

Адреса: с.Сокілець, вул. Білоцерківська, 3 Б.

Шукають спонсорів, щоб облаштувати спортивні зали

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Козятинський міський голова Тетяна Єрмолаєва опублікувала допис, де звертається до спонсорів та меценатів, щоб облаштувати спортивні зали для дітей. Вона наголошує — у місті відмічається катастрофічна нестача спортивних залів як шкільних, так і публічних. Крім того, аварійний басейн і дуже потребує ремонту стадіон.

«На першому місці має бути

шкільний спорт — це тисячі дітей, — пише Тетяна Єрмолаєва. — Школа 1 — проблемний зал, без ремонту, дах тече, школа 2 — відсутній, школа 3 — проблемний, школа 5 — потребує ремонту, школа 6 — потребує ремонту, опорний лицей теж. У цьому році ми не можемо купити спортивного інвентарю, м'ячів — жодного, знаряддя жодного. Звертаємось до спонсорів і меценатів, чекаємо. Трохи краща ситуація в сільських школах, хоча ремонт

потрібні, але там менше дітей».

Окрім цього очільниця громади додала — є можливість мати два великих і реально крутих спортивних зали.

— Один у центрі, це ніби квест, ми маємо технічний звіт про можливість облаштування, вгадуйте. Це макет зовні.

— Другий, ми прийняли від району, спортзал «Колос», головне маємо бажання і необхідність. Це фото всередині. Там вже хлопці прибирали.

Вручили квитки першокурсникам

МАРІЯ ЛЕХОВА

Козятинське залізничне училище поповнило лави учнів перших курсів. Молоді вручили учнівські квитки.

Світліни першокурсників опублікували на офіційній сторінці Козятинського міжрегіонального вищого професійного училища залізничного транспорту.

Адміністрація та педагоги

училища привітали здобувачів освіти першого курсу з врученням учнівського квитка.

«Молодість — це любов та оптимізм. Це віра в майбутнє, це сила, це творчість та реалізація найсмівливіших задумів, — підписали фото у повідомленні. — Бажаємо здобувачам освіти, щоб крок за кроком ви наближалися до своєї мети і втілювали мрії у реальність! Разом до нашої перемоги! Все буде Україна».

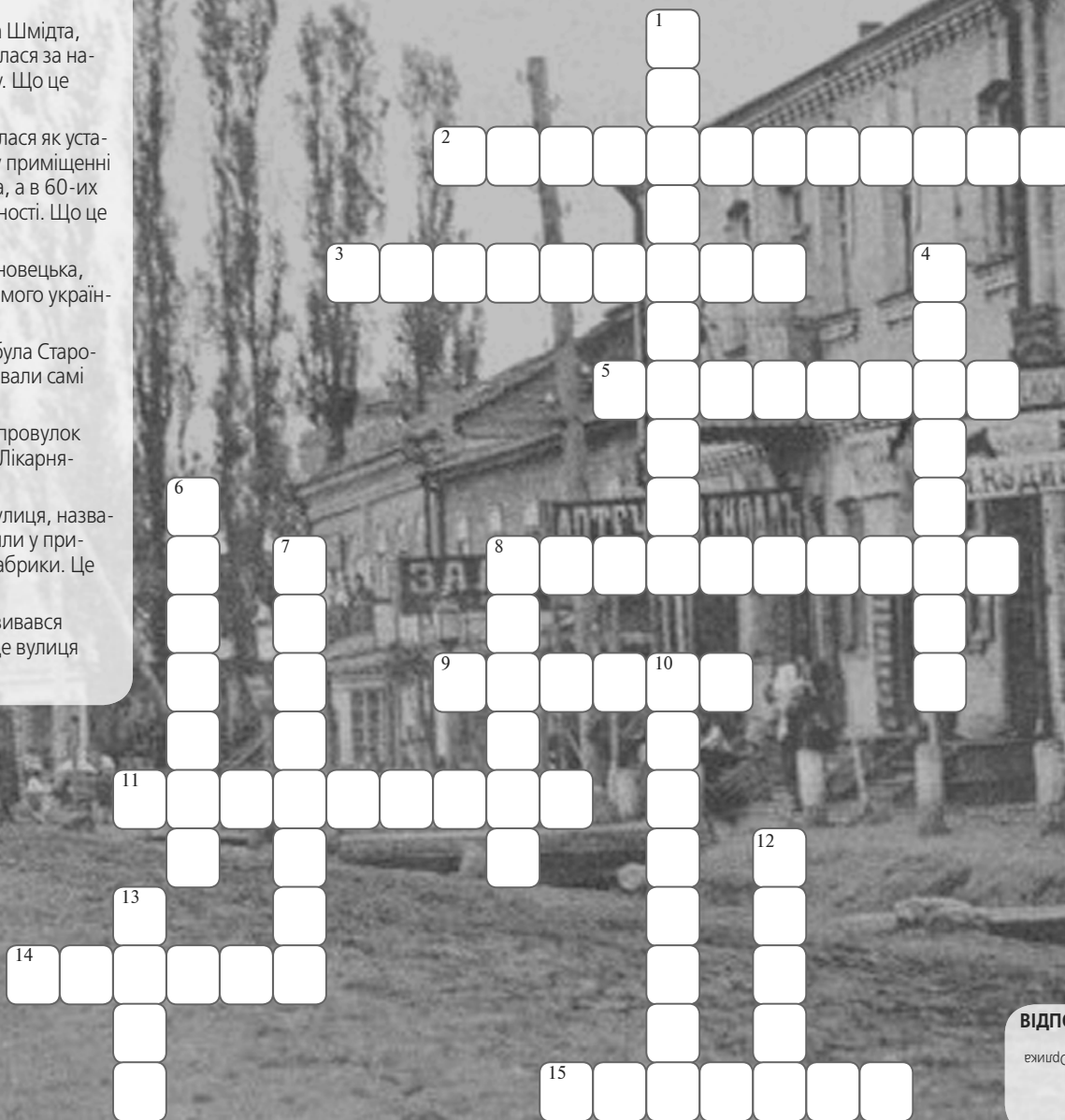
Кросворд «Вулиці Козятина століття тому»

По вертикалі

- 1 Сто років тому це була вулиця Стефана-нецька, а зараз Данила ...
- 4 Донедавна вулиця Тиха була Шмідта, а сто років тому вона називалася за напрямком однієї зі сторін світу. Що це за назва?
- 6 Грушевського колись називалася як установа, яка розташовувалася у приміщенні сучасного Музею історії міста, а в 60-их роках переїхала на Незалежності. Що це за назва?
- 7 Колись це була вулиця Антоновецька, а зараз вона носить ім'я відомого українського поета
- 8 Вулиця Винниченка колись була Старовокзальною. А як її тоді називали самі козятинчани?
- 10 Як сто років тому називався провулок Олега Ясінського (колишній Лікарняний)?
- 12 На тій стороні колись була вулиця, названа продуктом, який виробляли у приміщенні сучасної швейної фабрики. Це була вулиця...
- 13 Колись це був провулок і називався він Дистанційний, а зараз це вулиця Чумацький ...

По горизонталі

- 2 Яку із центральних вулиць Козятина колись називали Козятинською?
- 3 Сто років тому це була вулиця Нова, а сьогодні це Січових ...
- 5 Одна з вулиць, яка виходить до Водоканалу, раніше була провулком і називалася Водопроводний. Сьогодні це вулиця ...
- 8 Яка з вулиць у центрі міста колись була Базарною? Підказка: там і сьогодні ринок, але стихійний
- 9 Як сто років тому називалася вулиця, на якій сьогодні розташований новий універмаг?
- 11 Вулиця Стуса колись носила назву народу, який проживав у Козятині. То була вулиця ...
- 14 Зараз центральна вулиця міста Героїв Майдану. А сто років тому центральною була вулиця, яка сьогодні носить ім'я автора першої в Європі Конституції – Пилипа ...
- 15 Сто років тому то була вулиця Драгунська, а сьогодні – Героїв ...

ВІДПОВІДІ

По вертикалі: 1. Південь, 2. Шлях, 3. Південь, 4. Південь, 5. Південь, 6. Південь, 7. Південь, 8. Південь, 9. Південь, 10. Південь, 11. Південь, 12. Південь, 13. Південь, 14. Південь, 15. Південь.
По горизонталі: 1. Південь, 2. Південь, 3. Південь, 4. Південь, 5. Південь, 6. Південь, 7. Південь, 8. Південь, 9. Південь, 10. Південь, 11. Південь, 12. Південь, 13. Південь, 14. Південь, 15. Південь.

«Локомотив» і «Яско» подарували козятинським вболівальникам красивий футбол

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Гра № 1. У суботу, 12 листопада, на Козятинському стадіоні «Локомотив» відбулася гра 8-го туру обласної першості з футболу між місцевим «Локомотивом» та командою «Яско» з Вінниці. Цей видовищний матч аматорів за домовленістю команд розпочався на годину раніше запланованого часу. Хто спостерігав за грою з другого тайму, також отримав масу задоволення.

Команда «Яско» має в своєму складі багато гравців високого рівня. Слід сказати, що 9 гравців ФК «Яско» ще недавно виступали за Козятинський «Моноліт». Чотири з них вийшли на зелений газон стадіону «Локомотив» у цьому матчі. Капітан команди гостей Олексій Максименко, Володимир Голуб та Владислав Палій вийшли на поле в основі, а Юрій Максименко увійшов у гру в кінцівці 2-го тайму. На гру 8-го туру вінничани

приїхали до нашого «Локомотива» в статусі лідера обласної першості. Наш «Локомотив» за 7 проведених ігор у чемпіонаті Вінницької області має скромніший результат, але це не завадило йому дати справжній бій команді фавориту.

Гравці «Локомотива» з самого початку поединку були налаштовані на гру від оборони, а заволодівши м'ячем, намагалися провести швидку контратаку. Тільки не так сталося, як гадалося, «Локомотив» налагодив свої захисні порядки після того, як отримав м'яч у власні ворота. Після пропущеного голу спрацювала тактика «Локомотива». В одному з епізодів, в пошуках шастя біля чужих воріт команда господарів порушила правила, тож наші земляки отримали право на пробиття одинадцятиметрового штрафного удару. Після пробитого пенальті рахунок став 1:1. Такий рахунок не змінився до свистка рефері на перерву.

У другому таймі картина гри на футбольному полі не змінилася. «Яско» атакував по центру і обома флангами з частими переводами м'яча з флангу на фланг. Захисники «Локомотива» відбивали та м'ячем знову заволодівали гравці в жовтій формі і відновлювали атаку другим, іноді третім і навіть четвертим темпом. До середини другого тайму захист «Локомотива» справлявся зі своїми обов'язками. Та й воротар команди залізничників Володимир Добржанський в ті хвилини творив дива воротарської майстерності. Були два моменти і у «Локомотива», коли вони доходили з м'ячем до воріт стража воріт вінничан. В одному епізоді завершальному удару козятинчанина бракувало точності, в другому епізоді двоє захисників «Яско» виграли мікродуель у нападника.

За хвилин 20 до завершення гри «Яско» забив вдруге, а ще

через 5 хвилин робить рахунок 1:3.

Незважаючи на поразку, гравці Козятинського «Локомотива» продемонстрували хорошу командну гру в захисті. Вони в цьому матчі,

мабуть, стрибнули вище себе. Поразка 1:3, але гравці «Локомотива» разом із вінницькими футболістами подарували козятинським вболівальникам футбол, якого в нашому місті давно не було.

Будівельні роботи

- Укладка тротуарної плитки.
- Покрівля та ремонт дахів.
- Виготовлення та встановлення воріт та заборів з металопрофілю.
- Фундаменти, заливка.
- Водопостачання, опалення, каналізація.
- Монтаж газових та твердопаливних котлів.

063-736-44-94, 097-660-01-68

РЕСТАВРАЦЯ ПОДУШОК

- Заміна напірника
- Чистка та дезінфекція пір'я
- Можливість заміни розміру подушки
- Вїзд на замовника

м. Козятин

093-355-89-83

НА ЛОМ Є ПРИЙОМ!

Приймаємо чорні та кольорові метали

Можливий самовивіз

097-82-00-688

ПОСЛУГИ МІНІ-ЕКСКАВАТОРА

ПРОКОЛИ ПІД ДОРОГАМИ

Виконання всіх видів земельних робіт. Розрахунок готівковий та безготівковий. м.Козятин

097-665-87-48
Ярослав Васильович

ЩОТИЖНЯ ПРИЙМАЄ ЛІКАР З ВІННИЦІ

Ю-МЕД вул.Винниченка 4/3 www.u-med.com.ua

ВСІ ВИДИ УЗД ТА АНАЛІЗІВ КОНСУЛЬТАЦІЙ ПО ГІНЕКОЛОГІЇ

Лицензія №885 від 26 серпня 2016р.

Тільки за попереднім записом за телефонами: (098) 708-55-20 (073) 708-55-20

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

БЕНЗОПИЛИ

Запчастини • Ремонт
Гарантія • Кредит
БЕНЗОКОСИ

м-н «Оріон» вул. 8-Гвардійська, 60-а (р-н ПРБ, поблизу кафе «Рідна хата») 098-26-141-61
м-н «Фортуна», вул.П.Орлика, 14 (навпроти книжкового м-ну) 067-732-94-19

КУПИМО ЗЕМЕЛЬНИЙ ПАЙ В ОРЕНДІ ТА БЕЗ ОРЕНДИ

067 212 17 50
095 805 06 84

Асенізаторні послуги ВИКАЧКА

- Швидко
- Якісно
- Чисто

063-744-10-74
098-940-28-87

Куплю роги лося, оленя; чоботи хромові, кирзові, ялові; ялинкові іграшки, статуєтки, фотоапарати, ікони, монети, ордени, жовті годинники, тв, магнітофони, плати та радіодеталі, т. д. 067-161-61-62

Продам теличку тільну від дуже доброї корови, чорноряба, не велика. 097-793-55-95

Продам теличку 1 рік 5 місяців та 4 місяці на корову від дуже доброї корови. 097-793-55-95

Продам порсята 12-15 кг петрен, дюрюк, макстер. 063-318-22-05, 068-294-19-76

Продам козу безрогу, дуже добре молоко. 098-563-75-95

Продам діючий магазин. 067-797-68-40

Продам порсят малих. 063-829-26-41

Продам корову молоду. 098-705-82-38

Продам порсята малі петрен, дюрюк. 096-440-65-43

Корова добра 2 місяці, як розтелена, молочна, продам. 098-546-04-24

ЮВЕЛІР

Магазин "Еліта" з 9:00 до 17:00 (біля малого ринку)

- Терміновий ремонт
- Виготовлення
- Обмін ЗОЛОТА та СРІБЛА

тел.: 098 532 08 20

СУШКА ЗЕРНА КУКУРУДЗИ

- Найдешевші ціни в регіоні
- Найвища якість
- Американська сушарка

м. Калинівка
тел.: 096 973 12 02

ДРОВА ПРОДАМ РІЗАНІ ТА КОЛОТІ ТВЕРДИХ ПОРІД З ДОСТАВКОЮ, НЕДОРОГО

063-960-26-33

ПРОДАМ

- Басейн сухий з кульками 500 шт. та гіркою з ламінованого ДСП. 096-124-95-62
- Бензопила "Макіта", велосипед. 098-034-42-59
- Бензопилу "Штіль", "Гудлак", бензокосу, болгарку на акумуляторах, болгарку 180 круг, ел. лобзик, ел. двигун 3 квт, ел. дрель, ел. січкарню, сіно, картоплю молока та посадкову "Міневра". 068-216-34-20
- Буржуйку, шини R 13 зима, килимки резинові 9-ка в салон та багажник, полиця в багажник висока. 096-727-43-90
- Буряк кормовий, картоплю молока, посадкову сортову, велику, можлива доставка. 097-354-76-54
- Гній - перегній від корів без хімії. 097-793-55-95
- Духовка електрична велика, морозильна камера з верхньою кришкою, електроплита на 4 конфорки з духовкою, макет оленя з рогами, стіл овальний, дубовий, великий та 10 стільців. 063-775-88-86
- Зерно пшениці. 096-570-36-37
- Зерно пшениці. 097-556-83-68
- Картоплю велику 24 відра, картоплю дрібну 50 відер, м. Козятин, вул. Катюкова, біля училища. 096-094-45-09
- Картоплю велику. 097-354-76-54
- Килим 2 x 3 м в доброму стані. 096-325-65-08, 093-024-03-31
- Коляску дитячу Evenly BabyHit 2 в1, колір сіро-голубий, коляска в гарному стані. 096-971-34-46
- Коляску дитячу зима-літо, терміново, недорого. 093-266-67-71

- Куртку зимову, шкіряну з чорнобуркою, розмір L, M хутро знімається. 096-124-95-62
- Лабрадор дівчинку, палевий окрас, розумна, знає команди та гарно їх виконує, вмє слухатись. 097-793-55-95
- Ліжко односпальне + матрац з гарнітуру в добром стані, ліжко полуторне з панцерною сіткою 500 грн., все б/в недорого, спинки дерев'яні. 096-307-00-73
- Маху соняшникову. 067-369-13-23
- Меблі столи, диван та інше. 093-821-19-74
- Металопластиковий дверний блок 2,24 x 1,17 - 3000 грн., кухонні меблі 2,60 см - 2000 грн., газова плита "Елента" - 1000 грн. 067-915-44-48
- Морських свинок, картоплю молока та велику. 063-629-01-49, 097-446-20-46
- Перуки, банки 0,5 по 3 грн/шт., іграшки, пластинки, шкіряну валізу, постільну білизну, жіночий плащ 56 р., теплий, валізу на колесах. 093-884-86-66, 068-209-91-37
- Плиту опалювально-варочну, більярд б/в в гарному стані. 096-102-03-13
- Пральну машину Bosch Serie 4, білого кольору, вертикальна загрузка, A+++ , майже нова 20000 грн. 093-560-58-12
- Пшеницю та ячмінь, сіно люцерни, сівалку зернову. 067-745-69-92
- Пшеницю, овес. 097-577-26-86
- Саджанці тонкошкорого горіха 80 штук, якісного та смачного сорту, зем. ділянку 10 сот., в кооп. "Роднічок" з фруктовими деревами та 14 дерев горіха. 093-940-96-11, 068-334-66-72

- Саджанці чорної рябіни, калини, інжир, гранат, германська мушмула, кавове дерево. 067-445-75-52
- Сенбернара, або поміняю на зерно. 073-793-55-95
- Січкарню ручну, 4000 грн., торг. 063-154-64-55
- Тюки пшениці, доставка. 067-937-45-39
- Холодильник Bosch сірого кольору, No Frost, швидка заморозка, A+++ , модель KGV36K132, майже новий, В 186 x Ш 60 x Г 65, 26000 грн. 093-560-58-12
- Чайного гриба, недорого. 096-124-95-62
- Шафа двохдверна від спальні "Альбіна". 067-430-79-37, 093-756-39-33
- Шифер новий. 096-531-65-09
- Ячмінь, 5000 грн/тонна. 067-795-20-28

НЕРУХОМІСТЬ

- 1-кімн. кв., 3 поверх, 36 кв. м., опалення, без ремонту з меблями, р-н ПРБ. 093-704-31-57
- 1-кімн. кв., центр, 5 поверх, без ремонту. 093-704-31-57
- 2-кімн. кв., перший поверх, інд. опалення, р-н лицей №3. 093-704-31-57
- 2-кімн. кв., центр м. Козятин, терміново. 050-853-06-35
- 3-кімн. кв., р-н училища, перший поверх, балкони, можливий обмін на м. Калинівка. 063-733-28-00
- 3-кімн. кв., центр, 3 пов., опалення, з ремонтом та меблями, 54 кв. м. 093-704-31-57

Передплати газету RIA Козятин онлайн на сайті Укрпошти

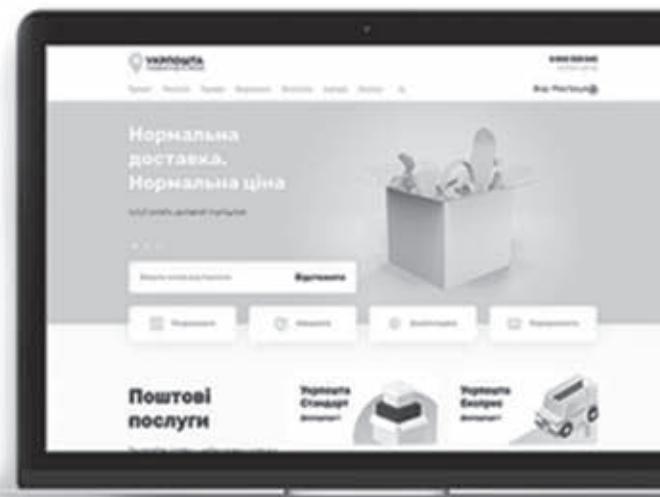

- Швидко та без черг
- Сплачує картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА
ГОЛОВНА ПОШТА КРАЇНИ

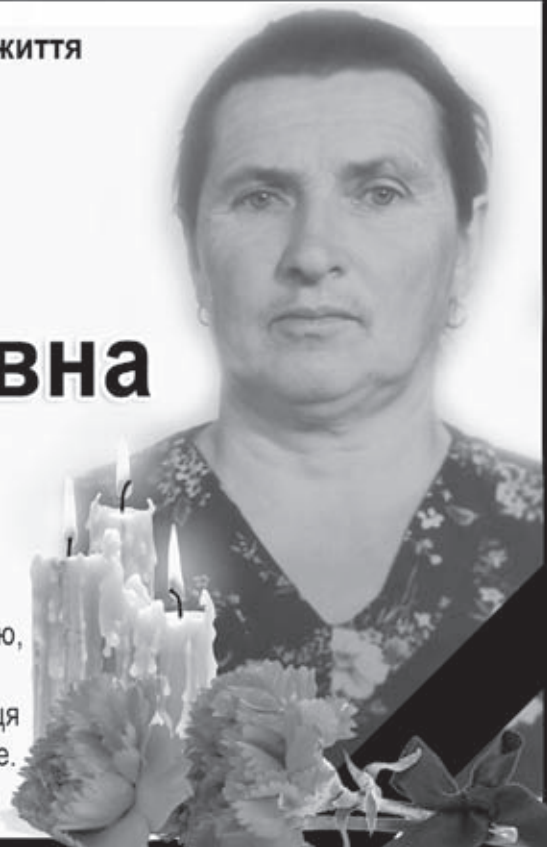
RIA
Козятин

Минає 2 роки, як пішла з життя

Слюсар Марія Михайлівна

Два роки вже пройшло без тебе
І скільки їх зіллється у роки.
Та ми ніколи не забудем,
Що є могила ця під небом,
Де вічно спочиваєш Ти.
Ти над усе любила життя і працю,
Мала світлий розум, умілі руки.
Про тебе пам'ять бережуть серця
Всі твої рідні пам'ятатимуть тебе.
Сумуючі зять та онуки

Ти був добрим, дуже веселим.
Ти посміхався всьому світу і весь світ посміхався Тобі.
Так звично було знати, що Ти є завжди.
Так звично було думати, що Ти будеш завжди.
І Ти мав би бути з нами, бачити як мужніє син...

Минуло 18 років з дня трагічної загибелі

Лукавського Валентина

Життя Ти любив не так, як кожен любить.
Хоч доля в кожного своя.
Пішов у вічність той, кого забули,
А Ти – живий! Ми пам'ятаємо тебе.
Стоїш перед очима живий, з усмішкою на вустах
Ти будеш завжди з нами,
та будеш жити в наших серцях....

**З вічною пам'яттю у серці:
батьки, сестра, дружина, син, рідні та близькі**

□ Будинок 80 кв. м., с. Козятин, город 15 сот., з усіма зручностями, ванна, туалет, гараж, літня кухня, сарай, колодязь, фруктові дерева. 097-628-48-13, 073-058-41-21

□ Будинок вул. Куликівського, 5 сот. землі, без ремонту. 093-704-31-57

□ Будинок м. Козятин, 87 кв. м., газ, вода, зем. ділянка 15 сот., госп. будівлі. 093-058-78-43

□ Будинок с. Козятин, дві кімнати, веранда, газ+підне опал., літня кухня з пічним опал., криниця, сарай, погріб, садок, 27 соток город. 063-530-81-07

□ Будинок цегл., 17 сот. зем. ділянка, інд. опалення, усі зручності, вул. Героїв Майдану. 093-704-31-57

□ Будинок цегляний інд. опал., 30 соток зем. ділянка, с. Козятин. 093-704-31-57

□ Будинок цегляний, інд. опалення, вул. І. Франка, зем. ділянка 6 сот. 093-704-31-57

□ Діючий магазин, вул. Білоцерківська. 067-797-68-40

□ Земельну ділянку 0,15 га під забудову. 098-034-42-59, 063-320-32-07

□ Земельну ділянку 15 соток, недобудований будинок є вода. 068-197-24-56, 063-308-25-58 Дмитро

□ Земельну ділянку сільськогосподарського призначення 0,12 га, р-н АТП. 096-505-41-55

□ Пів будинку, кухня, 3 кімн., Козятин, вул. Горького, 26\1. 093-344-34-39

□ Пів будинку, р-н депо, газ, вода, землі 0,16 соток. 068-951-87-17

□ Частину будинку з ремонтом, усі зручності, є пічне опалення, утеплений, р-н ліцею №2, можливий обмін на 2-кімн. квартиру. 098-597-08-78, 093-596-41-56

□ Частину будинку, вул. Незалежності з зем. ділянкою 3,6 сот., вода, газ, світло, опалення. 093-586-43-88

□ Частину будинку, центр, пічне опалення, сарай, вул. Стуса. 093-704-31-57

АВТОМОТО

□ Daewoo Nexia 2007 р. в., двигун 1,5, пробіг 103 тис. км., один власник, в хорошому стані. 067-602-75-87 Анатолій

□ ВАЗ 1117, "Калина" 2008 р. в., газ-бензин, двигун 1,6, один власник в хорошому стані. 097-529-17-91

□ Ваз 1118, 2008 р. в., "Калина". 067-797-68-40, 097-576-19-45

□ ВАЗ 2110, 2002 р. в., добрий стан, 1,5, газ+бензин, комплект зимової резини. 068-046-27-54

□ ГАЗ-53 самосвал, дизель. 063-758-06-34

□ Диски R 14 "Citroen", карбюратор ВАЗ 2109. 098-034-42-59

□ Колеса в зборі на УАЗ 2 шт., БЦ-21, 235-75, R-15 нові. 067-430-79-37, 093-756-39-33

□ Пług 3-корпусний, Т-25 лівосторонній до китайця. 068-025-47-76

□ Шини зимові 175/70 R 13, коробка передач ВАЗ 5 ст., б/в. 097-353-17-70, 093-041-69-49

КУПЛЮ

□ Бензопили, бензокоси, електродвигуни, млини неробочі. 068-216-34-20

□ Гараж в кооперативі "Жигулі". 093-635-81-05

□ Генератори МТЗ, КАМАЗ б/в, неробочі. 067-937-45-39

□ Зерно пшениці, ячменю та кукурудзи 067-430-02-80

□ Картоплю дрібну 1 грн/кг., шпали дерев'яні, косу ручну, перфаратор електричний. 097-255-51-60

□ Картоплю дрібну, буряк, сіно, можливий самовивіз. 073-793-55-95

□ Кукурудзу сиру, дерево на корню. 067-369-13-23

□ Шифер, цеглу, газоблок, металопрофіль, б/в. 063-319-56-95

□ Шкірки кролів, заб'ю кролів за шкірку. 097-446-20-46, 063-629-01-49

МІНЯЮ

□ Сенбернара на зерно, або продаж. 073-793-55-95

РІЗНЕ

□ Віддам в хороші руки цуценят, як дзвіночки, маленької породи. 096-124-95-62

□ Віддам дві верби на корню, потрібно зрізати. 097-758-68-58

□ Втрачене свідоцтво на право власності від 15.12.1994 р., видане Козятинською дистанцією цивільних споруд на ім'я Щербатюк Ігор Анатолійович, Щербатюк Інесса Володимирівна, Щербатюк Дмитро Ігорович вважати недійсним.

□ Втрачене свідоцтво про реєстрацію трактора Т-150 АБ 217186 від 27.02.2006 р., та номерний знак 27370 ВЕ, вважати недійсним.

□ Втрачений військовий квиток на ім'я Чиж Юрій Володимирович вважати недійсним.

□ Втрачено свідоцтво про право власності №550276 на ім'я Чернявська Ірина Пилипівна вважати недійсним.

□ Загублене посвідчення багатодітної родини на ім'я Агарлева Діана Віталіївна вважати недійсним.

□ Загублений військовий квиток НК №6063602 на ім'я Марчук Ісай Антонович, 13 липня 1976 року народження, вважати недійсним.

□ Здам 1-кімн. кв., центр міста. 096-813-25-50

□ Здам будинок, світло, газ, вода, зручності на дворі, 2500 грн. + комунальні. 063-359-40-27

□ Здам в оренду гараж теплий по вул. Бессарабова Д-6,0 м., Ш-3,85 м., В-2,3 м., двері гаража В-1,75 м., Ш-2,26 м. 093-548-56-87

□ Здам кімнати по добово 350грн./доба. 097-31-86-336

□ Здам частину будинку зі зручностями. 063-767-37-48

Сьогодні минає 9 днів, як від нас пішла у небуття наша люба матуся, віддана дружина, бабуся, сестра

Медушевська (Мочаліна) Любов Григорівна

Ми всі дуже сумуємо за її турботою,
добрим словом і порадою.

Вічна пам'ять, спочивай з миром
наша рідненька.

**Любимо, пам'ятаємо, сумуємо:
вся родина.**

□ Микола 38 років, без шкідливих звичок, роботящий, усе вмів робити, с. Вовчинці, бажає познайомитись з жінкою без шкідливих звичок для життя, згодний на переїзд чекає на дзвінок. 098-859-01-33, 073-325-66-26

□ Познайомлюсь з чоловіком для серйозних стосунків, Оксана 43 роки, маю п'ятеро дітей. 096-184-19-48

□ Шукаю доглядальницю для жінки. 097-300-31-13

КУПОН НА РОЗМІЩЕННЯ ОГОЛОШЕННЯ В ГАЗЕТУ

Оголошення приймаються за адресою вул. Незалежності, 39
Пошта, вхід з двору, 2 поверх

Рубрика

Текст безкоштовного оголошення (до 150 знаків)

Тел.:

Приватні оголошення не комерційного характеру: продаж, куплю, міняю, різне приймаються на купони в редакції з 9 до 14 години, в середу – до 13.
Вартість оголошення в понеділок та вівторок – 10 грн. Авто та Не рухомість – 15 грн.
Втрата документів – 20 грн. В середу всі оголошення – 20 грн.

Любий наш, вітаємо тебе з 75-річчям

Білокур Віталій Панасович

16.11.1947

Бажаємо тобі жвавості і бадьорості,
Здоров'я і впевненості,
мужності і сміливості,
гармонії і спокою,
міцних сил і щасливих свят в житті.
Нехай в твої 75 яскраві, різнокольорові фарби зафарбували всі сірі та похмурі будні.
Нехай кожен день буде веселим, цікавим і добрим.
Любимо тебе!
З повагою: дружина, діти, онуки, правнук

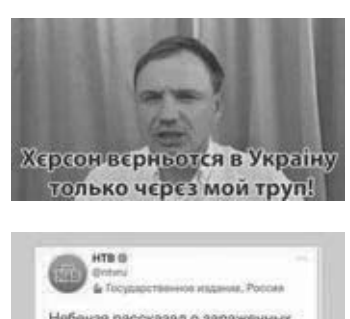

Мої лічильники раніше

Мої лічильники тепер

ГОРОСКОП

ОВЕН
Цього тижня бажано уникати підвищеної активності у справах. Дійте спокійно та розмірено. Розраховуйте тільки на свої сили. Успішним може бути пошук додаткового заробітку.

ТЕЛЕЦЬ
Необхідність зберігати якусь таємницю може створити внутрішній дискомфорт, але це слово не варто порушувати. Самопочуття покращиться, підвищиться тонус, і ви зможете діяти активно і рішуче.

БЛИЗНЮКИ
Завдань буде багато. Щоб вирішити їх усі, ви маєте визначитися з цілями та планами. Цього тижня ви закінчите якусь важливу справу, яка змінить на краще все ваше життя. На вас чекає успіх і в особистій, і у професійній сферах.

РАК
Завдяки підтримці близьких людей вам вдасться подолати будь-які негаразди. Навколишні знайдуть у вашій особі справжнього друга, та й начальство буде задоволене вашою роботою.

ЛЕВ
Підходящий тиждень для демонстрації своїх талантів широкому загалу. Гарний час для пошуку нової роботи. У разі виникнення спірних ситуацій замість завзятості пустіть у хід всю вашу чарівність, результат перевершить усі ваші очікування.

ДІВА
Ви зуміли подолати труднощі і можете зараз спочивати на лаврах. Вам зараз корисно знайомитися та зустрічатися з цікавими людьми. Вислухуйте різні думки з приводу того самого питання і робіть свої висновки.

ТЕРЕЗИ
Ви отримаєте багато нових можливостей для розвитку. Інше питання, чи зможете ви ними користуватися. Зірки радять не сумніватися в собі, а діяти, тоді й удача буде на вашому боці.

СКОРПІОН
Цього тижня вам все вдаватиметься. Навколишні зрозуміють, що ви неординарна особистість. Накопичені знання та досвід сприятимуть зміцненню професійного авторитету.

СТРЕЛЕЦЬ
Те, чого ви прагнете, може виявитися протилежним тому, що вам необхідно зробити в реальності. Але все в результаті складеться добре. Суботу варто присвятити виконанню свого бажання як слід відпочити.

КОЗЕРІГ
Цього тижня бажано не послаблювати уваги, оскільки можуть статися важливі та несподівані події. У жодному разі не лініуйтеся і не намагайтеся ухилитися від роботи. Ваші конструктивні пропозиції будуть гідно оцінені начальством.

ВОДОЛІЙ
Справ ставатиме дедалі більше, а часу залишатиметься дедалі менше. Не переживайте, всі проблеми можна вирішити, якщо ви не панікуватимете. Знання, набуті у цей період, бажано почати застосовувати відразу.

РИБИ
Постарайтеся бути якомога конкретнішими у своїх мріях та бажаннях. Тоді вони мають реальний шанс здійснитись. Будьте морально готові до кардинальних змін у особистому житті. Чекайте відповідного моменту, щоб проявити себе і досягти успіху.

АНЕКДОТИ

Українець розповідає про кориду в Іспанії:
— Ну, а арена така гарна, на трибунах — іспанський чоловіки, всі такі гарні, спокійні, іспанські жінки — гарні, спокійні. Випустили бика на арену — великий такий бик, спокійний. Торeadор вийшов — гарний, спокійний... І тут торeadор дістав комунацький прапор!.. Бл... куме, таке почалося!

Заходить додому мама і бачить сина біля холодильника, який жадібно їсть пельмені, і говорить:
— Сину, ти б їх хоч зварив?
— Хто накурений?! Я накурений!

Віддам безкоштовно красиве листя. Самовивіз...

Священик іде вулицею, назустріч іде дуже п'яний чоловік.
— Сину мій, боюсь, що ми з тобою в раю не зустрінемось.
— А що ж ви такого натворили, отче?

Кожен раз думаєш: Ну не можуть же вони бути аж настільки конченими, а вони, трясця, можуть...

Моє перше і останнє заняття йогою закінчилось таким висновком: докторська ковбаса ніколи не складеться в краківську!

Поставив собі на будильник трек Поплавського. Тепер встаю на 5 хвилин раніше, щоб цього не чути...

На пляж виходить русалка з маленькою дитиною на руках, підходить до відпочиваючих і питає:
— Ви не підкажете, як мені знайти дайвера Жору?

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

	GISMETEO	SINOPTIK	METEO.UA
ЧЕТВЕР 17.11	+1 -3	+1 -2	+1 -5
П'ЯТНИЦЯ 18.11	-2 -7	-2 -6	-2 -3
СУБОТА 19.11	-3 -8	-3 -5	-1 -8
НЕДІЛЯ 20.11	-3 -7	-4 -8	-2 -3
ПОНЕДІЛОК 21.11	-3 -5	-1 -5	+1 -1
ВІВТОРОК 22.11	-1 +4	0 -2	+2 -1
СЕРЕДА 23.11	+1 +0	+3 -1	+3 +1